

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΓΡΑΦΕΙΑ: Γ' Σεπτεμβρίου 18, τ. 102, τηλ. 5235148

Ίδιοκτήτης — εκδότης: ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ « Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ » Γ' Σεπτεμβρίου 18

Υπεύθυνος με τὸ Νόμο: Ὁ ἐκάστοτε Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ

Σε λίγες μέρες συμπληρώνονται ακριβώς δύο χρόνια από τότε που εκλέχτηκε και ανέλαβε τή Διοίκηση τὸ τωρινὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο. Έτσι ξεπληρώνοντας τή θητεία του και συνεχίζοντας ὅσο μπορούσε καλύτερα τὸ ἔργο πὺ ἀνέλαβε ἔφτασε πιά νά παραδώσει τή σκυτάλη σέ μιὰ καινούργια Διοίκηση. Μπροστά σ' αὐτὸ τὸ γεγονός αποφασίστηκε ἡ σύγκληση γενικῆς συνελεύσεως γιά τίς 20 Γενάρη.

Τὸ γεγονός ἔχει διπλὴ σημασία γιατί πρῶτο θά λογοδοτήσει τὸ ἀπερχόμενο Διοικητικὸ Συμβούλιο καί δεύτερο γιατί στή συνέχεια θά γίνουν οἱ ἀρχαιρεσίες. Ἄπ' ἐδῶ ξεπηδάει μιὰ ἱερὴ ὑποχρέωση, μιὰ ἐπιταχτική ἀνάγκη συμμετοχῆς ὅλων τῶν μελῶν, ἕνα καθήκον ἀπαραδίαστο. Ὅλα τὰ μέλη ἔχουν τὸ δικαίωμα νά ἐκφράσουν τή γνώμη τους, νά κριτικάρουν, νά ἐπικρίνουν, νά ἐπιδιοκιμάσουν νά ὑποδείξουν. Μά ἔχουν κι ἕνα ἄλλο ἀνώτερο δικαίωμα, τὸ ὠραιότερο ἴσως τοῦ πολίτη, τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου. Ἱερὴ ἡ ψήφος, κριτήριο ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Αὐτὴ τὴν ψήφο θά κληθοῦμε ὅλοι μας νά ρίξουμε μετὰ τή λογοδοσία, ἐκλέγοντας τοὺς καλύτερους κατὰ τή γνώμη μας γιά τὴν ἐπόμενη διετία. Ἴσως ἐδῶ θά πρέπει νά γίνει μιὰ παρατήρηση. Κάθε χρόνο παρατηρεῖται μιὰ σχετικὴ ἀπροθυμία ὑποβολῆς ὑποψηφιστῶν. Τοῦτο τὸ φαινόμενο κατὰ τή γνώμη μας δέν ὀφείλεται σέ ἀπροθυμία ἀλλὰ ἴσως σέ λόγους προσωπικούς τοῦ καθένα. Μά δέν πρέπει νά υπάρξει καί φέτος. Κάθε μέλος μπορεῖ νά θέ-

σει ὑποψηφιότητα στέλνοντας μιὰ ἀπλὴ αἴτηση στό Δ.Σ. καί νά μπεῖ στό ψηφοδέλτιο. Ὅλα τοῦτα λοιπόν δέν καθιστοῦν τή γενικὴ Συνέλευση μιὰ εὐκαιρία συνάντησης, ἀλλὰ μιὰ ἱερὴ ὑποχρέωση προσέλευσης, καί συμμετοχῆς, στά κοινὰ τοῦ Συνδέσμου μας, πολὺ περισσότερο ἀφοῦ θά γίνουμε ἀρχαιρεσίες. Ἀγαπήμε τὸ Σύνδεσμο καί τὸ χωριό, σημαίνει ὅτι τρέχουμε στίς ἐκδηλώσεις του, συμμετέχουμε ἐνεργά καί προσωπικά, κρίνομαστε καί κρίνουμε, ἐκλέγουμε καί μᾶς ἐκλέγουν, ἔξω ἀπὸ κάθε παράταξη, ἔξω ἀπὸ κάθε χρῶμα ἀλλὰ μόνο καί μόνο μέσα σέ μιὰ Κουκουβιστιανὴ οἰκογένεια. Ἐμπρὸς λοιπόν ὅλοι νά πλαισιώσουμε τή γενικὴ μας συνέλευση μέ τὴν παρουσία μας καί τὴν ψήφο μας. Ἐμπρὸς στό ξεκίνημα τοῦ χρόνου γιά ἕνα καινούργιο Διοικητικὸ Συμβούλιο ἀντάξιο τῶν προηγούμενων. Μαζί μας θέλουμε καί τὰ νέα παιδιά, τοὺς αὐριανούς συνεχιστὲς μιᾶς μακροχρόνιας παράδοσης. Καλὴ ἀντάμωση λοιπόν στήν ἀόλητη.

ΒΟΗΘΗΣΤΕ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Σε προηγούμενη σελίδα ἀναφερθήκαμε στήν ἀολοκλήρωση τοῦ Πνευματικοῦ Γέντρου. Τώρα ἀπομένει ὁ ἐξοπλισμός του μέ βιβλία καί εἶδη λαϊκῆς τέχνης.

Ἦδη οἱ εὐγενεῖς χειρονομίες ἄρχισαν.

Ἡ κα Νάσσα Χασιακοῦ προσέφερε ἀρκετὰ βιβλία καί διάφορα πνευματικά καί ψυχαγωγικά παιχνίδια ἐπιτραπέζια.

Ὁ Γεώργιος Ἐφορος προσέφερε μιὰ σειρά σχετῆ λαϊκῆς τέχνης τοῦ χωριοῦ μας.

Εὐχαριστοῦμε θερμὰ καί περιμένουμε ὅλους τοὺς συγχωριανούς καί φίλους τοῦ χωριοῦ νά στείλουν ὅτι μποροῦν εἴτε στό γραφεῖο τοῦ Συνδέσμου εἴτε στὸν πρόεδρο τοῦ χωριοῦ ὥστε νά κάνουμε πραγματικά ἕνα ὑποδειγματικὸ κέντρο στό χωριό καί τὴν περιοχὴ.

Ὅσοι δέν προμηθευτήκατε τὸ φετεινὸ ἡμερολόγιο τοῦ Συνδέσμου μέ ἐγκυρωμὴ ἀποψη τοῦ χωριοῦ. Ζητήστε τὸ ἀπὸ τὸ Γραφεῖο τοῦ Συνδέσμου ἀξίζει πραγματικά.

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

“Όπως είναι γνωστό σε όλους, στις 20 Γενάρη 1980 θα διεξαχθούν εκλογές για την ανάδειξη νέου Συμβουλίου και εκτελεστικής επιτροπής μια και τελειώνει η θητεία του τωρινού.

Η πείρα και τα σφάλματα του παρελθόντος που έγιναν σε προηγούμενες εκλογές σε μια προσπάθεια να μην ξαναγίνουν και να είναι άψογες ολοκληρωτικά ώστε να μην υπάρξουν παραπονούμενοι, είναι σκόπιμο και αναγκαίο να γνωρίζουν τα μέλη ώρισμα βασικά διαδικαστικά θέματα. “Ας δούμε λοιπόν τη σειρά της εξέλιξης της Γενικής Συνέλευσης και μαζί του άλλα δύο μέλη που θα εκτελούν χρέη πρακτικογράφων. Ο πρόεδρος της Συνέλευσης είναι το άλφα και το ωμέγα. Κάνει την έναρξη της Συνέλευσης και ρυθμίζει την όλη συζήτηση από αρχή μέχρι τέλος, δίδοντας και αφαιρώντας το λόγο και εξαντλώντας όλα τα θέματα, όποτε και προσυπογράφει το σχετικό πρακτικό.

Μετά τη λογοδοσία του Δ. Σ. και την περάτωση της συζητήσεως γύρω από όλα τα θέματα της Συνέλευσης, εκλέγεται η Έφορευτική.

Η Έφορευτική Έπιτροπή αποτελείται από 3 μέλη, πρόεδρο και δύο πρακτικογράφους. Για το γνήσιο των εκλογών τα μέλη της Έπιτροπής πρέπει να μην έχουν συγγένεια με τυχόν υποψήφιο.

Αφού λοιπόν εκλεγεί η Έφορευτική Έπιτροπή και μεταξύ τους εκλεγεί ο πρόεδρος αναλαμβάνει καθήκοντα και παραλαμβάνει την ψηφοδόχο την ελέγχει, την σφραγίζει και την θέτει σε εμφανή σημείο, παραλαμβάνει δε φακέλλους και ψηφοδέλτια. “Όλα λοιπόν είναι έτοιμα για να αρχίσει η ψηφοφορία. “Ας δούμε όμως τι προϋποθέσεις πρέπει να έχει ο ψηφοφόρος.

Κατ’ αρχή σύμφωνα με το καταστατικό δικαίωμα ψήφου έχουν όλα τα τακτικά και ταμειακώς εντάξει μέλη, τα οποία συμπλήρωσαν το 21ο έτος της ηλικίας τους. Πότε είναι ταμειακώς εντάξει ένα μέλος, βέβαια όταν έχει εκπληρώσει τις οφειλές του απέναντι στον Σύνδεσμο, δηλαδή στη προσκείμενη περίπτωση έχει καταβάλει την συνδρομή και του 1980. Για την άφυγη συνωστισμού την ώρα των εκλογών, κάθε προσερχόμενο μέλος στην αίθουσα, καλόν είναι να τακτοποιείται ταμειακά καταβάλλοντας τις οφειλές του σε πρόσωπο εξουσιοδοτημένο γι’ αυτό το σκοπό που θα βρίσκεται στην είσοδο. Η απόδειξη καταβολής της συνδρομής που θα του χορηγείται είναι αποδεικτικό στοιχείο και πρέπει να φυλάγεται για να επιδειχτεί στην έ-

φορευτική επιτροπή για διευκόλυνση. Επίσης για καλύτερη εξυπηρέτηση των μελών το μέλος που θα εισπράττει στην είσοδο τις συνδρομές θα χορηγεί και ψηφοδέλτια. Μ’ όλα αυτά έτοιμα ξαναγυρίζουμε στην κάλη, όπου η έφορευτική επιτροπή έχει πάρει την θέση της και κηρύχνει την έναρξη της ψηφοφορίας καθορίζουσα παράλληλα και το τέλος αυτής. Με την έναρξη λοιπόν κάθε μέλος προσέρχεται στην ψηφοδόχο, έγγραφεται σε ειδικό κατάλογο, υπογράφει παραπλεύρως αφού επιδείξει την ταμειακή του τακτοποίηση και ρίχνει το κλειστό σε φάκελλο ψηφοδέλτιό του. “Όπως είναι γνωστό, το σύστημα το σύστημα των ΕΞΟΤ-ΣΙΟΔΟΤΗΣΕΩΝ ύστερα από απόφαση της περυσινής Γενικής Συνέλευσης δεν θα ισχύσει. Έπομένως κάθε μέλος ψηφίζει προσωπικά και άτομικά και όχι για άλλον. Έδώ πρέπει να τονιστεί ότι είναι απαραίτητη η παρουσία και συμμετοχή όλων των μελών για να έχουμε άταρτία. Τέλος κάθε ψηφοφόρος έχει δικαίωμα να θέσει έναν έως επτά (1—7) σταυρούς προτιμήσεως στους υποψηφίους για το Δ.Σ. και 1—3 για την εκτελεστική επιτροπή. Ο σταυρός πρέπει να είναι σωστός και το ψηφοδέλτιο καθαρό χωρίς υποπτα σημάδια. Αυτά πρέπει να προσεχτούν για να μην ακυρωθούν τα ψηφοδέλτια. “Όταν έρθει η καθορισμένη ώρα ο πρόεδρος της έφορευτικής επιτροπής κηρύχνει, το τέλος της ψηφοφορίας αποσφραγίζει την κάλη και αρχίζει η καταμέτρηση κατά το γνωστό τρόπο.

ΠΡΟΣΟΧΗ λοιπόν και όλοι στις εκλογές και καλές εκλογές.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

Πέρυσι για πρώτη φορά το ΔΣ κυκλοφόρησε ημερολόγιο του Συνδέσμου και πραγματικά τα 500 κομμάτια εξαντλήθηκαν. Άνταποκρινόμενοι και φέτος στο γεγονός αυτό, τυπώσαμε πραγματικά ένα ωραίο ημερολόγιο με έγχρωμη φωτογραφία του χωριού μας. Πιστεύουμε ότι και φέτος θα εξαντληθεί κι όλοι οι συγχωριανοί θα θέλουν να έχουν μια σπάνια άποψη του χωριού. “Όσοι δεν το προμηθεύτηκαν μπορούν να το ζητούν στο Γραφείο του Συνδέσμου Γ’ Σεπτεμβρίου 18 τηλέφωνο 5235148.

Ο Δικηγόρος Κώστας Π. Βλάχος

ΕΥΧΕΤΑΙ

στούς άπανταχού συγχωριανούς

«ΚΑΘΕ ΕΥΤΥΧΙΑ ΓΙΑ ΤΟ 1980»

ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΙΑΝΑ ΝΕΑ

ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ

Πλούσιος ο απολογισμός σε δράση του Κοινοτικού Συμβουλίου του χωριού για το χρονικό διάστημα που ανέλαβε καθήκοντα. Όμολογουμένως μέσα μόλις σ' ένα χρόνο κατάφερε πάρα πολλά πράγματα σε σημείο που η τοπική εφημερίδα του Νομού «ΑΛΛΑΓΗ» να δημοσιεύσει ολόκληρη έρευνα γύρω από τα όσα πραγματοποιήθηκαν στο χωριό με πρωτοβουλία του προέδρου του χωριού σε άμεση σύμπραξη με το Διοικητικό Συμβούλιο. Ο τίτλος «ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ, ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΓΙΑ ΜΙΜΗΣΗ» τά λέει όλα. Έπειδή το έργο είναι αρκετά μεγάλο, θα περιοριστούμε στην αναγραφή με όση συντομία γίνεται των έργων που πραγματοποιήθηκαν.

1) Γενική καθαριότητα με προσωπική εργασία των κατοίκων, το ασθέστωμα των πεζοδρομίων, όχρετων, ρεϊθρων κλπ. όλα έδειξαν ένα καλό νοικοκυρεμένο τόπο.

2) Έκανε κοινοτικό Γραφείο ύπόδειγμα του Νομού.

Έκτός των επίπλων που έγιναν με προμήθεια της Κοινότητας, τον έλαιοχρωματισμό τον έφτιαξαν με προσωπική εργασία, ο Παναγιώτης Σκεπετάρης και ο Ευάγγελος Παπαδάκης δωρεάν, τους δέ πλαστικούς υαλοπίνακες τους διέθεσε ο έν Άθηναις Σύλλογος Καλοσκοπιτών ή «Άγια Τριάς».

3) Έκανε τό Πνευματικό κέντρο της νεολαίας του χωριού, πάλι με την προσωπική εργασία την όποιαν πρόσφεραν ο Ευάγγελος Παπαδάκης και ο Παναγιώτης Σκεπετάρης, καθώς και ο Άργύρης Καλογήρου. Τά υλικά για τον έλαιοχρωματισμό πρόσφερε δωρεάν ο κ. Ιωάννης Πριόβολος εργοστασιάρχης Χαλκίδος, χωριανός μας.

4) Έφτιαξε τό δρόμο μέσα στην πλατεία του χωριού μας που είχε χαλάσει τό τσιμέντο και είχαν βγει τά σίδερα στην επιφάνεια.

5) Έφτιαξε τη στροφή στά Άλεξεία, με αυτοεπιστάσια.

6) Έφτιαξε τό ρεϊθρο από οικίας κληρονόμων

Ιωάννου Άλεξίου μέχρι ρέματος Μπάρπηση.

7) Ο Πρόεδρος πήρε τόν Άθανάσιο Ράπτη, και Παναγιώτη Κολλύρη προσωπική εργασία, και άνοιξαν όπές με κομπρεσέρ, για φουρνέλα, για την διάνοιξη της όδου Άγιαννάκη.

8η Ο Πρόεδρος συγκρότησε έπιτροπή άπαλλοτριώσεως για την άποξημίωση άκινήτων στη διάνοιξη της όδου Άγιαννάκη.

9) Ο Πρόεδρος έκανε ανάθεση των κάτωθι έργων: α) Κατασκευή τσιμεντένια πλατύσκαλα από πλατεία μέχρι οικίας Άναστασίου Αύγερινου και από Θεοχάρη - Γκούρα, καθώς και του όχετου εις θέσιν Άνδρέα Δανιήλ, προϋπ) σμού τεχνικής μελέτης 150.000 δρχ. και β) Κατασκευή όδου από Μαλιδιτσέικα - Τσιρωνέικα μετά κλιμάκων ρεϊθρων προϋπ) σμού τεχνικής μελέτης 100.000 δρχ. στον έμπειροτεχνίτη κ. Άθανάσιο Μαστροκωστόπουλο κάτσοκ Άθανάσιου Διάκου.

10) Ο Πρόεδρος έφτιξε μία θρύση στον πλατάνο της εκκλησίας στην Παναγία, που βρίσκεται έξω από τό Ίερό, για να ποτίζεται, τίς δέ σωλήνες διέθεσε ο Σύλλογος.

11) Ο Πρόεδρος έδωσε τό κομπρεσέρ και άνοιξε τόν όχετό στην πλατεία του χωριού, για την έγκατάσταση μιας θρύσης στον πλατάνο, και μιας στη λεπτοκαρυά, την δαπάνη των όποιων θά διαθέσει ο Σύλλογος Καλοσκοπιτών.

12) Ο Πρόεδρος ένήργησε και έγινε μία θρύση στο Νεκροταφείο του χωριού, την δαπάνη της όποιας διέθεσε ο Σύλλογος.

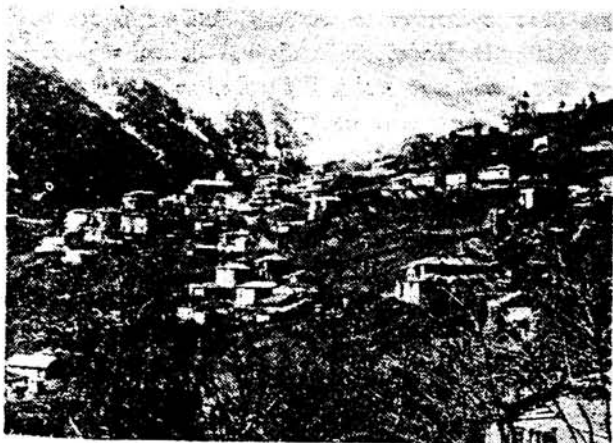
13) Ο Πρόεδρος έκανε τεχνικό πρόγραμμα για τό έτος 1980, και προγραμμάτισε 810.000 δρχ. σε έργα από έσοδα της Κοινότητας μέσα στο χωριό ήτοι:

- α) 200.000 δρχ. για την άποπεράτωση της όδου Άγιαννάκη.
- β) 150.000 δρχ. για την διάνοιξη της όδου από Τσίγα - Μπάρπηση
- γ) 150.000 δρχ. για την διαμόρφωση των κοιν. όδ.
- δ) 100.000 δρχ. για την άποπεράτωση της όδου από Τσολάνα - Μαντέικα.
- ε) 50.000 δρχ. για την κατασκευή όδου από Τσολάνα - Μαντέικα.
- στ) 50.000 δρχ. για την καλιέργεια πηγής Ποιστή
- ζ) 50.000 συντήρηση των κοιν. όδων
- ς) 50.000 δρχ. για την συντήρηση των κοιν. όδων.
- η) 20.000 δρχ. για την συντήρηση έξωτερικού δικτύου ύδρευσεως.
- θ) 20.000 δρχ. για την συντήρηση έσωτερικού δικτύου ύδρευσεως.
- ι) 20.000 δρχ. για την συντήρηση σιμενταυλάκων

ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΓΙΑ ΓΙΑΤΡΟ

Ένα από τα πρώτα θέματα που επιμελήθηκε ο Πρόεδρος του χωριού ήταν οι ενέργειες για την τοποθέτηση στο χωριό αγροτικού ιατρού. Με έγγραφό του ζήτησε από την Νομαρχία να ενταχθεί το χωριό μας σε κατηγορία που να δικαιολογεί την τοποθέτηση γιατρού αφού τόσο το χωριό μας όσο και τα γειτονικά χρόνια και χρόνια είναι άφημένα στην επέμβαση της θείας πρόνοιας, μακριά από τη συνδρομή του γιατρού. Πράγματι ο κ. Νομάρχης σε πάρα πέρα ενέργειες του πρότεινε την ίδρυση αγροτικού ιατρείου στο χωριό. Δυστυχώς όμως παρά τις άρχικά καλές προοπτικές το θέμα κώλησε στο Υπουργείο Κοινωνικών Υπηρεσιών.

***

Μια μικρή άποψη του χωριού μας. Είναι οι πρώτες μέρες της άνοιξης, επάνω που ο τόπος πρασινίζει και τα χιόνια αρχίζουν να λιώνουν.

Μια λεπτή εποχή.

***

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Τό Δελτίο έχει πολλές φορές γράψει για το πνευματικό κέντρο. Αυτή τη φορά μέμεγάλη χαρά αναγγέλει την ολοκλήρωσή του. Με απόφαση του Δ.Σ. ανατέθηκε η επίπλωση και διακόσμηση του χώρου αυτού στο συγχωριανό Μάκη Πριόβολο.

Σε λίγες μέρες λοιπόν ένα καινούργιο στολίδι θα προστεθεί στο χωριό μας που θα δώσει μια ξεχωριστή όμορφη στο κέντρο του χωριού μας και τη δυνατότητα στον καθένα για μια πνευματική και ψυχγωγική απασχόληση. Όσοι μπορούν να βοηθήσουν για τον εξοπλισμό του είτε με αντικείμενα είτε με χρήματα ως απευθυνθούν στο γραφείο του Συνδέσμου.

Η ΚΑΚΟΤΡΑΧΗ

Όλοι είδαμε με ευχαρίστηση το έργο που έγινε στην κακοτράχη και σώθηκε έτσι ο πλάτανος. Με λύπη μας όμως είδαμε αναγκασμένοι να τονίσουμε την αδιαφορία του εργολάβου για την ολοκλήρωσή του που δεν απαιτεί παρά μόνο μία ώρα δουλειά. Άλλά και όσοι υποσχέθηκαν να προσδούν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, έμειναν δυστυχώς στις υποσχέσεις. Καλό είναι όσοι μπορούν να δάξουν και το χέρι τους να μήν τα περιμένουν από το Συμβούλιο ελα.

***

ΤΟ ΡΟΛΟΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Γιά καιρό έμεινε χαλασμένο το ρολόι της εκκλησίας στο χωριό, μία κατάσταση σχεδόν μόνιμη. Αυτή τη φορά πιστεύουμε πως διορθώθηκε οριστικά. Τό χαλασμένο εξάρτημα με ατομική δαπάνη του συγχωριανού Τραντάφυλλου Τσόχλα επιδιορθώθηκε και το ρολόι θα ξανασημάνει στις πλαγιές του χωριού το χρόνο που αδιάκοπα φεύγει.

***

ΤΟ ΚΑΡΟΤΣΑΚΙ

Πολλές φορές γίνεται αναρό με τό να γράφονται τα ίδια πράγματα κάθε τόσο, σε σημείο που όλοι να απογοητευόμαστε. Πρόκειται για τό ταλαίπωρο καροτσάκι του νεκροταφείου. Την αναγκαιότητά του τη διαπιστώσαμε όλοι, και μπροστά σ' αυτή την κατάσταση πολλοί προσέφεραν για ν' αγοράστεί. Σήμερα ή τόσο επιτακτική ανάγκη και χρησιμότητά του έχει παραγκωνιστεί καθώς βρίσκεται σε μία άκρη πεταμένο και οι νεκροί μεταφέρονται στα χέρια έστω κι' αν βρέχει κι' αν χιονίζει και είναι αδύνατη ή μεταφορά. Κάποιος ή κάποιοι τέλος πάντων πρέπει να είναι αρμόδιοι.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ευχεται στους άπανταχού

συγχωριανούς μας

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

ΚΑΙ

ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ 1980

ΤΟ ΝΕΟ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟ

Στήν κυριολεξία οί κάτοικοι του χωριού μας είναι: ανάστατοι. Τέτοιο κακό λένε δέν ξανάγινε. Από τότε πού λειτούργησε τό καινούργιο νεκροταφείο ό ξανας θάνατος διαδέχεται τόν άλλον. Πραγματικά κάτι δέν πάει καλά χωρίς νά είμαστε προληπτικοί συμμεριζόμαστε τούς φόβους καί τήν αγωνία τών συγχωριανών μας, καθώς αντιμετωπίζουν τή σκληρή πραγματικότητα πού κάθε λίγο αφαιρεί καί από ένα μέλος τής μικρής οικογένειας του χωριού πού απόμεινε. Φταίνε λένε τά έγκαινία πού έγιναν...

***

ΤΟ ΠΑΛΙΟ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟ

Καί μιά ό λόγος γιά νεκροταφεία άς πούμε δυό λόγια καί γιά τό παλιό. Πολλά διαδραματίστηκαν στό παρελθόν μέχρι νά τό θέσουν «έκτός μάχης» πού τελικά τό κατάφεραν. Μά εκείνο πού λέγεται καί κάνει πολλούς ν. άνησυχοΰν είναι τό ότι πρόκειται νά σβύσει έντελώς. Κάτι τέτοιο είναι άκατόρθωτο άφού ύπάρχουν πολλοί τάφοι καί όλοι μας έχουμε κάποιο προσφιλή μας πρόσωπο στό χώρο του. Νομίζουμε ότι ή άπομάκρυνσή του ίκανοποίησε τούς γύρω διαμένοντες αλλά ή διατήρησή του πέρα άπ' τό ότι είναι ίερή άποτελεί κι' ένα μνημείο γιά τό χωριό. Τίς άπόψεις μας αυτές διαβεβαίωσε καί ό πρόεδρος του χωριού λέγοντας ότι δέν πρόκειται νά πειραχτεί ούτε σπιθαμή άπό τό χώρο αυτό αντίθετα θά γίνει καί με προσπάθεια γιά τή διατήρησή του.

***

ΠΡΟΑΓΩΓΕΣ

Ο συγχωριανός μας Θύμιος Ν. Κολλύρης, προήχθη στό βαθμό του Όρκωτού λογιστή. Του εύχόμαστε καί εις άνώτερα.

Επίσης ό Γιώργος Ν. Κολλύρης πού είναι καί μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Συνδέσμου μας, προήχθη στό βαθμό του Αρχιεπιθεωρητού του ΟΣΕ. Του εύχόμαστε καί εις άνώτερα καί άς φροντίσει πριν νά συνταξιοδοτηθ ή νά άφήση στό πόδι του άξιους σάν κι' αυτόν πατριώτες, συνεχιστές μιās λαμπρής σταδιοδρομίας στους σιδηροδρόμους, πολλών μέχρι τώρα συγχωριανών μας.

**Τό πνευματικό κέντρο ξεκίνησε.
Στείλτε βιβλία καί είδη λαϊκής τέχνης**

ΟΛΟΙ ΓΙΑ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Μετά τό χρωματισμό ήρθε ό καθαρισμός του Πνευματικού Κέντρου. Κι' έδώ ή προσφορά εργασίας θεληματική καί άθρόα. Ήφωτογραφία μιλάει μόνη της. "Όποιος βρέθηκε στό χωριό άσφαλώς θά είδε τό χώρο νά άστράφτει.

Διακρίνονται:

Γιάννης Καλογήρου, Γιώργος Καλογήρου, Άρης Πριόβολος, Δημήτρης Τούμπας, Νότα Σεφερλή, Μπάμπης Πασσαλής, Νίκος Μώρης, Γιάννης Ράπτης καί Τάκης Κυριαζής.

Μπράβο παιδιά.

***

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΚΟ

Με πρόσφατη ύπουργική άπόφαση όλα τά φορτοεπιβατικά αυτοκίνητα τών άγώνων γραμμών έντάχτηκαν στό ΚΤΕΛ. "Όποτερα άπό αυτό, πιστεύουμε ότι τά αυτοκίνητα τών γειτονικών χωριών με τήν ένταξή τους στό ΚΤΕΛ τοΰ νομού θά έκτελούν πλέον τακτά δρομολόγια πρός όλες τις κατευθύνσεις καί θά επέλθει λύση στό συγκοινωνιακό πρόβλημα του χωριού. Δυστυχώς τά καλά έρχονται όταν τά χωριά έρημώνουν.

***

ΩΡΑΙΑ ΔΙΑΚΡΙΣΗ

"Όσοι έτυχε νά παρακολουθήσουν τηλεόραση στις 27-10-79 καί ειδικά τήν έκπομπή της ΕΡΤ «στρογγυλό τραπέζι» θά είδαν άσφαλώς τόν εξαίρετο συγχωριανό Χρήστο Μαλεδίτση νά είναι ένα άπό τά κύρια πρόσωπα τής συζήτησης. Θαυμάσαμε όλο τό μεγαλειό του τέχνου του χωριού πού με τόση άπλότητα έθιξε ό-

λα τὰ θέματα καί ἔδωσε λύσεις. Τέτοιες συζητήσεις μένουν ἀθάνατες στή μνήμη ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Δυστυχῶς ὅμως λίγοι εἶχαν τήν τύχη νά παρακολουθήσουν τήν συζήτηση. Τό δελτίο περιμένει πάντα ἀπό τόν ἐκλεκτό συγχωριανό νά τοῦ προσφέρει ἕνα κομμάτι τῆς λογοτεχνικῆς πέννας.

***

ΩΡΑΙΑ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Ὁ κος Ἀπόστολος Σταῦρος πού διατηρεῖ κατάστημα στόν Κολωνό, ὁδός Δωδώνης 43, μέ μιᾶ πλούσια ἔκθεση γιά κάθε ἐκλογή ἡλεκτρικῶν εἰδῶν, ἐπίπλων καί εἰδῶν οἰκιακῆς χρήσεως ἐδώρησε εἰς τὸ Σύνδεσμο διὰ τὸ πνευματικὸ Κέντρο τοῦ χωριοῦ ἕνα πλήρες στερεοφωνικὸ συγκρότημα. Τὸν ἐκλεκτὸ φίλο, τὸ Δελτίο καί τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο εὐχαριστοῦν θερμά.

***

Ἕνα πρωτότυπο συνεργεῖο σέ μέρα θεληματικῆς προσφορᾶς ἐργασίας. Ἄν τοὺς μιμηθοῦμε ὅσοι θρῖσκόμεστε στὸ χωριὸ τότε πραγματικά θὰ κάνουμε ἕνα χωριὸ ἀπλησίαστο

Τὸ συγχωριανὸ Γιάννη Προύβολο
ἐργοστασιάρχη στὴ Χαλκίδα
εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴ δωρεὰ τῶν χρωμάτων
μέ τὰ ὁποῖα βάφτηκε τὸ πνευματικὸ κέντρο

ΓΙΑ ΤΟΝ κ. ΧΛΩΡΟ

Οἱ Βουλευτὲς τοῦ Νομοῦ μας τὴν ἀγάπη τους καί τὸ ἐνδιαφέρον τους γιὰ τὰ χωριά μας δταν θέλουν τὸ ἀποδείχνουν μέ πράξεις καί ὄχι μέ λόγια. Ἀθόρυβος καί δίχως μεγάλες κουδέντες ὁ βουλευτὴς κ. Δημήτρης Χλωρὸς ἀποδείχνει τὸ ἐνδιαφέρον του γιὰ τὸ χωριὸ κάθε τόσο. Τελευταῖα μέ ἐνέργειές του χορηγήθηκε ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Ἐμπορίου τὸ ποσὸ τῶν 10.000 δραχμῶν στὸ Σύνδεσμο. Τὸν κ. Χλωρὸ τὸ Δ.Σ. εὐχαριστεῖ θερμότατα γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον του καί εὐχεταί νά εἶναι πάντα ὁ πρῶτος πού ἐνδιαφέρεται γιὰ τὰ χωριά. Περιμένουμε τὴ βοήθειά του γιὰ τὸν ἐμπλουτισμὸ τοῦ πνευματικοῦ Κέντρου τοῦ χωριοῦ μας μέ διδλία καί πιστεύουμε ὅτι θὰ φανεῖ πρόθυμος νά βοηθήσει.

Εὐθυμὴ ἱστορία

ΜΙΑ ΓΚΑΦΑ

γράφει ὁ Γ. Χασιακὸς

Ἕνας νεαρὸς θέλησε νά κάμει ἕνα δῶρο στὴ μνηστή του καί ἀποφάσισε νά τῆς οἰκίσει ἕνα ζευγάρι γάντια.

Πῆγε μέ τὴν ἀδελφή του σ' ἕνα κατάστημα καί αὐτὸς μὲν ἀγόρασε τὰ γάντια, ἡ δὲ ἀδελφή του ἕνα ζευγάρι κυλόττες.

Στὴν παραλαβὴ ὅμως τὰ πακέττα ἀνακατώθηκαν καί ἡ ἀδελφή του πῆρε τὸ πακέττο μέ τὰ γάντια, αὐτὸς δὲ τὸ πακέτο μέ τίς κυλόττες, καί ἔστειλε τὸ δέμα στὴ μνηστή του μέ ἕνα γράμμα του:

Ἀγαπούλα μου

Σοῦ στέλνω ἕνα δῶρο γιὰ τὰ γενέθλιά σου. Διάλεξα αὐτά, γιατί νομίζω ὅτι εἶναι ἀπόλυτη ἀνάγκη. Ἡ πωλήτρια μοῦ ἔδειξε τὰ δικά της, τὰ ὁποῖα φορεῖ, ὅπως μοῦ εἶπε, τρεῖς μῆνες, χωρὶς νά λερωθοῦν. Θὰ ἤθελα νά σοῦ τὰ φορέσω ἐγώ, γιὰ πρώτη φορά. Ἔβαλα τὴν πωλήτρια νά τὰ δοκιμάσει μπροστά μου καί μοῦ φάνηκαν πολὺ ὠραῖα. Δὲν γνωρίζω τὸ μέγεθος πού φορᾶς, ἀλλὰ νομίζω πὼς εἶμαι ὁ πλέον ἀρμόδιος γιὰ νά κρίνω. Ὅταν τὰ φορέσεις γιὰ πρώτη φορά θὰ δυσκολευτεῖς λιγάκι, ἀλλὰ ὕστερα θὰ γλυστροῦν εὐκόλα.

Ὅταν τὰ θγάξεις νά τὰ φουσκώνεις, γιατί θὰ εἶναι λίγο ὑγρὰ ἀπὸ τὸ φόρεμα.

Ἐλπίζω ὅτι ἐκαμα «διάννα» στήν ἐκλογή τοῦ δώρου μου καί σέ παρακαλῶ νά τά φορέσεις στόν αὐριανό χορό τῆς Λέσχης.

Μέ ἀγάπη

Α. Β.

Ὑστερόγραφο: σκέπτομαι πόσες φορές στόν αὐριανό χορό θά φιλήσω τὸ πίσω μέρος των. Ἡ πωλήτρια μου εἶπε ὅτι εἶναι τῆς μόδας νά τά φορᾶς ξεκούμπωτα καί νά κρέμονται πρὸς τὰ κάτω!

ὁ ἴδιος

Α. Β.

(Μιλοῦσε ὁ φουκαρᾶς γιὰ τὰ γάντια θέβαια)

δωρηται συνδρομηται

Καί πάλι ἄθροες οἱ εἰσφορές τῶν συγχωριανῶν γιὰ τὸ Σύνδεσμο. Ἐκεῖ πού ἄλλα δελτία ἐμφανίζουν «ψυχία» τὸ δικό μας νά ἐπιδείξει ζηλευτὴ ἀπλοχεριά τῶν συγχωριανῶν καί φίλων. Στούς μῆνες πού πέρασαν εἴχαμε τίς παρὰ κάτω εἰσφορές:

- 1) Δημήτριος Βάρσος γιὰ πλατεῖα χωριοῦ 50.000.
- 2) Νάσα Χασιακοῦ στή μνήμη τοῦ συζύγου
τῆς μέ τῇ συμπλήρωσῃ χρόνου ἀπὸ τὸ
θάνατό του 10.000
- 3) Νάσα Χασιακοῦ γιὰ τὸ δελτίο 1.000
- 4) Γρηγόρης Χασιακός γιὰ τὴν κατασκευὴ
ἐρύσης στήν πλατεῖα τοῦ χωριοῦ 10.000
- 5) Ὑπουργεῖο Ἐμπορίου (ἐνέργεια κ.
Χλωροῦ) 10.000
- 6) Μαρία Κατσαρέλη στή μνήμη τοῦ
συζύγου τῆς 5.000
- 7) Γεώργιος Α. Πριόβολος στή μνήμη
Θεμ. Τσοκᾶ 4.000
- 8) Εὐθύμιος Παπαταξιάρχου στή μνήμη
τοῦ πατέρα του Γιάννη 3.000
- 9) Ἰωάννης Τσαπάρας στή μνήμη τοῦ
ἀδελφοῦ του Χαράλαμπου 1.500
- 10) Γεώργιος Α. Χασιακός στή μνήμη τοῦ
ἀδελφοῦ του Ἀλέκου 1.000
- 11) Ἰωάννης Γ. Μαλιβίτσας 1.000
- 12) Γεώργιος Ν. Πριόβολος στή μνήμη
- 13) Γεώργιος Ζαμπούρας στή μνήμη

- Δ. Χαμηλοῦ 1.000
- πεθεροῦ του Χ. Αὐγερινοῦ 1.000
- 14) Νάσα Χασιακοῦ στή μνήμη Θ.
Τσοκᾶ 1.000
- 15) Γεώργιος Κ. Κατσανιώτης 1.000
- 16) Γεώργιος Δ. Θεοχάρης στή μνήμη
Θ. Τσοκᾶ 500
- 17) Εὐάγγελος Μάγειρας γιὰ πνευματικὸ
κέντρο 500
- 18) Χρήστος Α. Κωστοῦρος στή μνήμη
Αἰκ. Κωστοῦρου 500
- 19) Παναγιώτης Γ. Χριστοδούλου στή
μνήμη Ἀννας Κυρίτση 500
- 20) Γεώργιος Α. Τομαράς 500
- 21) Στασόπουλος Κώστας 300
- 22) Ντίνα Η. Μαλιβίτση 300
- 23) Ἀθανάσιος Κυριάκης 200

***

Ἡ ἀτομικὴ συνδρομή καί πρωτοδουλία κάνει θαύματα. Οἱ προσφορές τῶν συγχωριανῶν ἐφτιάζαν τὴν ἐρύση τῆς μπάρμπεσης ἀγνώριστη. Ἀκολουθοῦν στή συνέχεια οἱ εἰσφορές τῶν συγχωριανῶν:

- 1) Ταρασσίδου Γεωργία (Αὐγερινοῦ) 4.000
- 2) Κυριαζῆς Παν. τοῦ Κων)νου 1.000
- 3) Αὐγερινός Παν. τοῦ Δημ. 1.000
- 4) Τσίγας Εὐάγγελος τοῦ Εὐθ. 700
- 5) Αὐγερινός Νικ. τοῦ Βασ. 500
- 6) Χαμηλός Νικ. τοῦ Βασ. 500
- 5) Αὐγερινός Νικ. τοῦ Χαρ. 500
- 7) Κυριαζῆς Βασ. τοῦ Κων)νου. 500
- 8) Βλάχος Ἡλίας τοῦ Ἀποστ. 500
- 9) Κυριαζῆς Γεώρ. τοῦ Κων)νου. 500
- 10) Αὐγερινός Βασ. τοῦ Χαρ. 500
- 11) Βλάχος Νικ. τοῦ Ἰωάν. 500
- 12) Μαλιβίτσης Ἀθαν. τοῦ Νικ. 500
- 13) Βλάχος Παναγ. τοῦ Κων)νου. 500
- 14) Μαλιβίτσης Ἰωάννης τοῦ Γ. 500
- 15) Παπαδημητρίου Εὐγ. (πεθερά Ν. Αὐγερ.) 500
- 16) Μπιτσικίκος Κων)νος φίλος Β. Αὐγερ. 500
- 17) Κυριάκης Γεωρ. τοῦ Παν. 500
- 18) Πριόβολος Νικ. τοῦ Εὐθ. 500
- 19) Γκιουλδαξιώτης Κ. γαμβρός Ε. Τσίγα 500
- 20) Χαμηλός Βασίλ. τοῦ Παν. 500
- 21) Ραπτοπούλου Βούλα τοῦ Ζαχ. 500
- 22) Αὐγερινός Ἰωάν. τοῦ Χαρ. 500
- 21) Ζαμπούρας Γεωρ. γαμ. Χ. Αὐγερ. 300
- 22) Αἰτσος Γεωργ. τοῦ Κων)νου 300
- 23) Τομαρά Εὐσταθία τοῦ Εὐθ. 300

24) 'Αλεξίου Δήμος του 'Ιωάν.	300
25) Βλάχος 'Αλέκος του Κων)νου.	300
26) Κυριαζή Πηνελ. του Νικ.	200
27) 'Αντωνίου 'Αθαν. του Φωτ.	200
28) Αύγερινός Κων. του Νικ.	200
29) Κυριαζής Γεωρ. του Παν.	200
30) Λευκαδίτης Παν. του Γ.	200
31) 'Εφορος Γεώργιος	100
32) Πλατανιάς 'Αλέκος του Γ.	100
33) Μαλιθίτης 'Ηλίας	100
34) Τούμπας Κων)νος του Εύαγ.	100
35) Βλάχος Κων)νος του Εύαγ.	100
36) Τσιρώνης 'Ανδρέας του Εύαγ.	100
38) 'Αγνωστος ;	100
37) Μαλιθίτης Γεώρ. του Χαραλ.	100
39) Ραπτόπουλος Ζαχαρ. του 'Ιωάν.	100
40) Καλογήρου 'Αργύρης	100
41) Χαμιγλός Κων)νος του 'Ιωαν.	100
42) Ποδάρας Τριαντάφ.	100
43) Τούμπας Δημ. του Εύθ.	100
44) Παπανικολάου Γ. του Παν.	100
45) Τσολάνας Τριαντ. του 'Αθαν.	60
46) Τούμπας Νικ. του 'Αθαν.	60
47) Πασσαλγής 'Ιωάν. του Γ.	50

ΝΕΑ
ΓΕΝΙΑ

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΠΕΤΥΧΑΝ ΣΤΙΣ ΑΝΩΤΑΤΕΣ ΚΑΙ ΑΝΩΤΕΡΕΣ ΣΧΟΛΕΣ

Οί νέοι του χωριού μας τελευταία έχουν δημιουργήσει μιά ξεχωριστή παράδοση επιτυχίας στις εξετάσεις των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων της χώρας μας. Έτσι κάθε χρόνο έχουμε σημαντικές επιτυχίες που αποτελούν καύχημα για όλους μας με αποτέλεσμα αυτή τη στιγμή να υπάρχει ένας σημαντικός αριθμός φοιτητών.

Στις φετινές εξετάσεις είχαμε τις παρακάτω επιτυχίες:

α) 'Ο Γεώργιος Δημητρίου Κόλλιας πέρασε στο τμήμα Τοπογράφων, Μηχανικών του Πολυτεχνείου 'Αθηνών.

β) 'Η Κατερίνα Λαϊνά, έγγονή Κούλας (Μαργαρίτη) Δανιήλ, πέτυχε 8η στην 'Οδοντιατρική 'Αθηνών.

γ) 'Η Γεωργία 'Ασημάκη Δανιήλ πέτυχε στη Φιλοσοφική 'Αθηνών.

δ) 'Επίσης στη Φιλοσοφική 'Αθηνών πέτυχε και η Βασιλική Φύκα.

ε) Στά ΚΑΤΕΕ 'Ηρακλείου Κρήτης πέτυχε η Δί-μητρα 'Αθανασίου 'Αλεξίου (Σαμαρά).

Στους παραπάνω νέους και νέες αλλά και σ' όλους που πέτυχαν σε ανώτερες και ανώτατες Σχολές και τό δελτίο δέν γνωρίζει για να τό δημοσιεύσει εύχόμαστε κάθε επιτυχία.

στ) Δημήτριος Μετζάνης γιός της 'Αφροδίτης Πέτρου Δημοπούλου πέρασε πρώτος στη Νομική 'Αθηνών.

***

ΟΙ ΚΑΤΑΚΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΓΚΙΩΝΑΣ

Με λίγη προσοχή θά διαπιστώσει κανείς ότι τα νέα παιδιά βρίσκονται στο ψηλότερο σημείο της Γκιώνας. 'Η έξορμηση έγινε τό καλοκαίρι. Διακρίνονται από άριστερά όρθιοι: Νότα Σεφερλή, Γιώργος Καλογήρου, Μπάμης Πασσαλής, Τάκης Κυριαζής, Γιώργος Δανιήλ, Γιάννης 'Αποστολόπουλος, Γιάννης Καλογήρου, καθιστοί: Ρούλα Δανιήλ, Γιάννης Κολλύρης, Γιώτα 'Αποστολόπουλου

***

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Στόν Δημήτρη Εύστ. Μερτζάνη (παιδί της 'Αφροδίτης Πέτρ. Δημοπούλου) που πέτυχε, με πολύ καλή σειρά, στις εισιτηρίου εξετάσεις της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου 'Αθηνών, θερμά συγχαρητήρια.

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΓΙΑΤΡΟΣ

Ο Εὐθύμιος Ἰωάννου Χαμηλός τελείωσε τίς σπουδές του στήν Ἱατρική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καί πήρε τό πτυχίο δίδοντας τό λελογισμένο ἔρκο. Στό νέο ἐπιστήμονα τό Δελτίο εὐχεται καλή σταδιοδρομία γιά μιᾶ λαμπρή καριέρα καί νά φανεῖ ἄξιος συνεχιστής τῆς φήμης τῶν παλαιότερων γιατρῶν τοῦ χωριοῦ μας.

***

Μιά σπάνια φωτογραφία στά 1946. Οἱ ροῦγες Πασσαλέικα καί Βλαχεῖικα γλεντᾶνε. Στή πρώτη γραμμή ὅλα τὰ παλληκαράκια. Σήμερα δέν ὑπάρχει κανένας ἐκτός ἀπό λίγους τότε νέους σήμερα παπούδες. πού καί αὐτοί σιγᾶ σιγᾶ φεύγουν: Καημένο χωριό πῶς ρημάζεις.

Ὁ... Ντηλέγραφος

Ὁ λοχίας τῶν εὐζώνων συνεχίζει τή θεωρία στοῦ λόχο του περὶ τηλεγράφων.

—Νά μᾶς πεῖ ὁ δεκανεὺς Στραθαρίδης τί ἐστὶ τηλεγράφος.

—Ντηλέγραφος, κύρ-λοχία, ἐστὶ: Κολῶνα ἐδῶ, κολῶνα ἐκεῖ κολῶνα παραπέρα στῆς Παπαδιάς τό χωράφ' φλιτζάν' ἀναποδογουρισμένο στήν κολῶνα. Σύρμα τό σύρμα στοῦ φλυτζάν'. Γκράγκ ἐδῶ μέ τό καφορτηστήρ' χα-

μπέρ' στοῦ Καρπενήσι.

—Μπράβο Στραθαρίδη. Ἐσύ, Χατζάρα, τό κατάλαβες; πῶς τό νοιώθεις;

—Μάλιστα, κύρ-λοχία. Νά! εἶν' σάν νά πατάς τό σ'κλί (τό σκυλί) στ'ν νουρά κι κάν' αὐο ἅπ' τοῦ κεφάλ'.

***

Ὁ Κόκκορας

Τό νιόπαντρο ζευγάρι πήγε ν' ἀγοράσει ἓνα κόκκορα γιά τίς κόττες τοῦ σπιτιοῦ του.

Ἡ σύζυγος ρώτησε τόν πωλητή. Καλά κύριε θά τά βγάλει πέρα αὐτός ἐδῶ ὁ κόκκορας μέ τίς 8 κόττες μας;

Ναί κυρία μου, τῆς ἀπάντησε ὁ πωλητής, εἶναι ἱκανότατος καί μπορεῖ δυό καί τρεῖς φορές τήν ἡμέρα νά περιποιηθεῖ τήν κάθε κόττα.

Τότε ἡ σύζυγος γύρισε πρός τόν ἄντρα τῆς καί τοῦ λέει πειραχτικά. Τ' ἀκουσες τί εἶπε ὁ κύριος;

Κι' ὁ σύζυγος, μέ τή σειρά του ρωτᾷ: τόν πωλητή. Διγλαδὴ ὁ κόκκοράς σας κύριε πάει μόνο μέ τίς κόττες τοῦ σπιτιοῦ;

Ὁ, ὦχι: δά, ἀπάντησε ὁ πωλητής, μπορεῖ νά πάει καί μέ τίς κόττες τῆς γειτονιάς!!!

***

Ὁ Γυρολόγος

Στήν κατοχή, ἓνας γυρολόγος πωλοῦσε εἰκόνες μικρές καί μεγάλες. Διαβαίνοντας στή ρούγα καί διαλαλώντας τήν πραγματεία του τόν φώναζε ἡ Σοφία ἡ Τοῦμπαινα νά πάει ἀπό κεῖ. Ἦθελε ν' ἀγοράσει τόν

Ἐφαξε τίς τσάντες του, ὁ γυρολόγος γιά νά ἔρει τόν Ἀη Γιώργη, μὰ δέν τόν εὑρίσκει. Χωρίς νά πεῖ τίποτα στή γριά τῆς δίνει τόν Ἀη Δημήτριο. Ἐξάλλου καβαλλάρης ἦταν κι αὐτός.

Ἀφοῦ περιεργάστηκε τήν εἰκόνα ἡ γριούλα τοῦ λέει, δέν εἶναι αὐτός ὁ Ἀη Γιώργης. Αὐτός εἶναι ἐπέμενε ὁ γυρολόγος.

Ὅχι λέει μέ πείσμα ἡ Σοφία, «κεῖνος λέγει ψαρήτικο ἄλογον ἰνῶ τούτους ἰδῶ λέγει ντουρητίκο».

Τότε ὁ γυρολόγος ἐξήγησε στή γριά. Ἀχ ἐρέε γι' αἰγία... δέν τόμαθες ἀκόμα;

Τί νά μάθω; ρωτᾷ ἐκείνη.

Τώωωρα ψώφησε τό ἄσπρο ἄλογο καί καθάλλικεφε στό κόκκινο. Φυσικά ἡ Σοφία δέν γελάστηκε.

ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΤΟΥ ΦΑΝΗ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗ

Κόντευε νά βγει ὁ Ὀκτώβρης ὅταν ὁ Νάσιος ἀποφάσισε νά φύγει γιὰ τὴν Κωπαΐδα. Πήγαινε κάθε χρόνο καὶ ξεχειμάζε.

Ρογιάζεται στοὺς μεγάλους τσελιγκάδες ἐπὶ ἑξι μῆνες, φυλάγοντας τὰ πρόβατά τους, ἀπὸ τοῦ Ἀγ. Δημητρίου μέχρι τοῦ Ἀγ. Γεωργίου.

Οἱ μέρες τοῦτες ἦταν γι' αὐτοὺς σημαδιακές. Κι' ἓνα δειλινὸ λοιπὸν ἀφοῦ ἀποχαιρέτησε τὴ μάνα του τὴ γυναῖκα του καὶ τὰ παιδιὰ του, πῆρε τὴν κάπα του πέρασε τὸ ραβδί του μέσα στὸ ταγάρι τῷ κοψε στὸν ὄμο του κι ἔφυγε. Στὸ ταγάρι τοῦ ὁ Νάσιος εἶχε ἓνα κομμάτι ψωμί γιὰ τὴ στράτα του καὶ μιὰ ἀλλάξι-ἀ ρούχα γιὰ νὰ περάσει στὸ διάστημα τοῦτο. Στὸ δρόμο του διαρκῶς σκεφτόταν τὴν ὁρμήνεια τῆς γυναῖκας του. «Ξύσου κακοπόρεψε θάρθει ἢ λαμπρὴ ν' ἀλλάξεις». Πέρασε τὰ Καστέλλια καὶ στὴν παζαρόχαρη σουρούπωσε. Μαῦρα σύννεφα εἶχαν σκεπάσει τὸν Παρνασσό, καὶ οἱ ἀστραπὲς ἀυλάκωναν τὸν οὐρανό. Οἱ ἀντάρες κατέβηκαν στὸν κάμπο καὶ τὸ σκοτάδι ἔγινε πηχτότερο. Ἀρχισαν νὰ πέφτουν χονδρὲς σταλαγματιές κι ὥσπου νὰ φτάσει στὸ γεφύρι ἢ βροχὴ δυνάμωσε.

Ἡ κάπα τοῦ Νάσιου ἦταν παλιά καὶ τριμμένη καὶ ἡ βροχὴ τὴν διαπέρασε. Ὅταν ἔφτασε στὰ Δαδιώτικα καλύβια εἶχε γίνει παπὶ, λές καὶ ὁ οὐρανὸς εἶχε ἀνοίξει τοὺς καταράκτες του. Ἀστραφε μπουμπούνιζε καὶ τὸ νερὸ ἔπεφτε μέ τὸ τουλούμι. Ἀπελπισμένος καὶ ἀπογοητευμένος ὁ Νάσιος σκέφτηκε πῶς ἦ-ιαν ἀδύνατον νὰ συνεχίσει ἔτσι θρεγμένος τὴν πορεία του. Σταμάτησε ἔξω ἀπὸ τὴν ἀχυροκαλύβη καὶ μιὰ ἰδέα τοῦ φώτισε τὸ μυαλό. Νὰ παραθιάσει μιὰ ἀπ' αὐτὲς καὶ νὰ μπεῖ μέσα ν' ἀπαγκιάσει. Ἀρχισε λοιπὸν νὰ σπρώχνει μέ τὴ σειρὰ τὴν κλειδωμένες πόρτες τῶν ἀχυρώνων ν' ἀνοίξουν.

Κι' ἔξαφνα μιὰ ἀπ' αὐτὲς δὲν ἦταν κλειδωμένη, τῆς ἔδωσε μιὰ κλωτσιὰ καὶ χώθηκε μέσα νὰ σωθεῖ ἀπὸ τὴν ὁρμητικὴ καταιγίδα. Ἐκλείσσε τὴν πόρτα καὶ στάθηκε λίγο νὰ ξανασάνει. Κατόπιν ἔψαξε νὰ βρεῖ στοὺς σι-

θαγμένους ζαῖρέδες κατάλληλο μέρος νὰ ξεκουρασθεῖ μέχρι τὴν αὐγή.

Μέσ' τὸ σκοτάδι βρῆκε τὴν σκάλα τοῦ παταριοῦ τοῦ λιθόκτιστου ἀχυρώνα. Μέ τὴ βοήθεια τοῦ στακμακιοῦ του, εἶδε ὅτι ἐκεῖ ἦταν τοποθετημένα μέ τὴ σειρὰ τὰ δεμάτια τοῦ σανοῦ. Σκεφθῆκε πῶς πιὸ σίγουρα καὶ πιὸ ἀνετα θὰ εἶναι, ἂν ξάπλωνε ἐπάνω σ' αὐτά. Ἀνέβηκε λοιπὸν στὸ πατάρι κι' ἀφοῦ ἔφτιαξε τὴ λούφα πλάγιασε ἐπάνω στὰ δεμάτια τῶν ζαϊρέδων. Ἡ βροχὴ ἔπεφτε μέ δύναμη ἐπάνω στὸ τσίγκο τοῦ ἀχυρώνα κι' ὁ Νάσιος ξαπλωμένος στὸ στρώμα τοῦ σανοῦ, ἔνοιωθε ἀσφαλῆς, καὶ κάπως χαρούμενος πού γλύτωσε ἀπὸ τὴν θυελλώδη ἐκείνη καταιγίδα, ἔτσι ἀποκοιμήθηκε. Θὰ εἶχαν περάσει τὰ μεσάνυχτα ὅταν ἔξαφνα ἄκουσε τὸ τρίξιμο τῆς πόρτας. Στὸ ἀνοιγμὰ τῆς μπῆκε μέσα ἓνας ἄνδρας γενειοφόρος κουκουλωμένος μ' ἓνα ἀδιάβροχο. Ἡ βροχὴ εἶχε σταματήσει, ἐξακολουθοῦσε ὁμως νὰ ἀστράφτει. Ὁ ἀνεπιθύμητος τοῦτος ἐπισκέπτης κρατώντας ἓνα φακὸ κοντοστάθηκε μέσα ἀπὸ τὴν πόρτα. Ἐβγαλε τὸ ἀδιάβροχό του καὶ τὸ πέταξε ἐπάνω στὴν μπάλλες μέ τ' ἄχυρα. Ἀπὸ τὸ ἀστραμμα πού φώτισε, ἀπὸ τὴν μισανοιγμένη πόρτα, τὸ σημεῖο πού στεκόταν ὁ γενειοφόρος, βεβαιώθηκε ὅτι ἦταν καλόγηρος. Κόπηκε ἡ ἀνάσα του κι ἔτρεμε ἀπὸ τὸ φόβο του. Ἀναρωτιέταν τί ἤθελε τοῦτος; Κι' ἔκανε τὸ σταυρό του. Θυμῆθηκε τὴν μάνα του πού τοῦλεγε ὅτι τὴν νύχτα κυκλοφοροῦν τὰ δαιμονικά καὶ τὰ φαντάσματα. Κρύος ἰδρώτας περιέλουσε τὸ κορμί του. Μέ μάτια γουρλωμένα παρακολουθοῦσε τὴν κινήσεις του, ἐνῶ μέσα του εἶχε ἀποκορυφωθεῖ ἡ ἀγωνία κι ὁ τρόμος.

Δέ θὰ εἶχαν περάσει περίπου δέκα λεπτὰ ὅταν μέσα στὴν ἡσυχία τῆς νύχτας ἀκούστηκε τὸ ποδοβολητὸ ἀλόγου καὶ τὸ ὁποῖο σταμάτησε στὴν πόρτα. Μιὰ νέα γυναῖκα μ' ἓνα φανάρι στὸ ἓνα χέρι καὶ κρατώντας στὸ ἄλλο ἓνα ταγάρι μπῆκε μέσα. Ὁ καλόγηρος ἀφοῦ τὴν ἔσφιξε στὴν ἀγκαλιά του, τὴν ἀσπάζτηκε κι ἔκλεισε τὴν πόρτα. Ὁ Νάσιος ἀσάλευτος στὴ θέση του μέ τὴ βοήθεια ὁμως τοῦ φαναριοῦ τοὺς τοὺς παρακολουθοῦσε. Ὁ καλόγηρος θὰ ἦταν γύρω στὰ 30 μέ ἀθλητικὸ παράστημα, ψηλὸς καὶ γεροδεμένος. Τὰ λιγο-

στά μαύρα γένια του τοῦ ἔδιναν μιὰ ξεχωριστὴ γοητεία. Καὶ ἐκείνη γύρω στὰ 25—27. Ψηλὴ μέ πλούσια ξανθὰ μαλλιά καὶ ροδοκόκκινα μάγουλα. Ἡ προκλητικὴ καὶ λιγερόκορμη τούτῃ γηναίκα ἦταν μαυροφορεμένη, προφανῶς χήρα. Ἡ χήρα λοιπὸν ἀφοῦ κρέμασε τὸ φανάρι της κι ὁ καλόγηρος τὴν καλογερίστικη σκούφια του, ἔστρωσαν μιὰ θελέντσα καὶ κάθησαν σταυροπόδι. "Ὅταν ἡ χήρα ἐπὶ ὁ καλόγηρος χαϊδεύοντας τὰ πλούσια μαλλιά της τὴ ρώτησε, τί λές ἀγάπη μου νὰ φάμε πρῶτα ἢ... καὶ κείνη τοῦ ἀπάντησε, ὅπως θέλει ἡ ἀφεντιά σου, καὶ ὕστερα τρῶμε... Ἀφοῦ ἀφήρεσαν ὀρισμένα ρούχα ποὺ τοὺς ἐμπόδιζαν, κατόπιν ἐπιδόθηκαν μέ θερμὴ καὶ πάθος στὸν ἔρωτά τους. Ὁ Νάσιος γούρλωσε τὰ μάτια του καὶ παρακολουθοῦσε τὴν ἔρωτικὴ περίπτωξιν τοῦ ζεύγους ξεροκαταπίνοντας τὰ σάλια του καὶ θαυμάζοντας τὸ καλλίγραμμο σῶμα τῆς χήρας. Δυστυχῶς ὅμως τὸ ἀνέλπιστο καὶ συναρπαστικὸ τοῦτο θέαμα δέν πρόλαβε νὰ τὸ χαρεῖ, ὅσο τοῦλάχιστον θὰ κρατοῦσε, γιατί ἓνα δεμάτι σανὸ τοῦ ἔφραζε τὴν ὁρατότητα. Προσπάθησε λοιπὸν νὰ παραμερίσει τὸ ἔρμιο τοῦτο ἐνοχλητικὸ δεμάτι ποὺ στεκόταν ἐμπόδιο καὶ τὸν δυσκόλευε ν' ἀπολαύσει τὴν ἔρωτικὴ σκηνή. Μὰ ὁ καυμένος ὁ Νάσιος δέ στάθηκε τυχερὸς, διότι δυὸ ξύλα τοῦ παταριοῦ δέν ἦταν καρφωμένα. Στὸ κρισιμότερο λοιπὸν σημεῖο τῆς ἔρωτικῆς ἐπαφῆς μετατόπισε τὸ δεμάτι κι ἔβγαλε τὸ κεφάλι του, γιὰ νὰ ἰδεῖ καλύτερα. Δέν ἐπρόλαβε ὅμως διότι τὰ ξύλα ἔσυραν καὶ γλιστρώντας μαζί μέ τὰ ἀποθηκευμένα δεμάτια τοῦ παταριοῦ, ὁ Νάσιος σωριάστηκε κάτω θγάζοντας συγχρόνως μιὰ κραυγή. Λές κι ἔγινε σεισμός. Ἦταν κάτι τὸ συγκλονιστικόν. Τὴν στιγμὴ ποὺ τὸ ζευγάρι ἔπλεε σέ πελάγη εὐτυχίας, ναρκωμένοι ἀπὸ τὸ ἔρωτικὸ ἐκεῖνο μεθύσι, ταράχτηκαν μέ τὴν ξαφνικὴ κι ἀπροσδόκητὴ κατάρρευση τοῦ παταριοῦ.

Πανικόβλητοι καὶ τρομοκρατημένοι ἀπὸ τὴν στριγγιὰ τοῦ Νάσιου τῷθαλαν στὰ πόδια. Ἀπὸ τὸν φόβο τους καὶ τὴ θιασύνῃ τους τὰ ρούχα ποὺ εἶχαν θγάλει.

Ὁ Νάσιος ἀπὸ τὸ πείσιμό του πονοῦσε φοβερὰ τὸ πόδι του, ἐνῶ ἀπὸ τὸ κεφάλι του ἔτρεχαν αἵματα γιατί εἶχε κτυπήσει ἐπάνω σ' ἓνα ἀλέτρι.

Σηκώθηκε κουτσαίνοντας καὶ θγῆκε ἔξω ἀπὸ τὸν καταραμένο ἐκεῖνο ἀχυρῶνα. Σβαρνίζοντας τὸ πόδι τοῦ καὶ μουγκρίζοντας ἀπὸ τὸν πόνο πῆρε τὸ δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς. Στὴν κατάστασιν ποὺ θρискόταν ἦταν ἀδύνατον νὰ φτάσει στὸ χωριό. Γιατὸ τράβηξε γιὰ τὴ Σουβάλα. Ἐκεῖ εἶχε ἀκούσει ὅτι κάποιος ἔγκατέλειψαν τὸ ταγάρι μέ τὰ τρόφιμα καὶ φτιαχνε σπασίματα, θὰ πῆγαινε νὰ ἰδεῖ τὸ πόδι του. Ἐξ ἄλλου ἀπ' αὐτὸ τὸ χωριὸ ἦταν κι ὁ φίλος του ὁ Στράτος ποὺ εἶχαν ὑπηρετήσει μαζί στὸ στρατό, θὰ ζητοῦσε τὴν βοήθειά του. Ὑστερα ἀπὸ τρεῖς ὥρες θασανιστικῆς πορείας ἔφτασε κατατσακισμένος ἀπογοητευμένος καὶ σέ ἀξιοθρήνητὴν κατάστασιν στὸ σπίτι τοῦ φίλου του τοῦ Στράτου. Ὁ Στράτος συγκινήθηκε ἀπὸ τὸ κατάντημα τοῦ φίλου του καὶ τὸν φιλοξένησε στὸ σπίτι του ἀρκετὲς ἡμέρες.

Ἐφερε καὶ τὸν κομπογιαννίτη ποὺ ἔφτιαχνε τὰ σπασίματα καὶ τοῦ ἔβαλε τὸ σπασμένο πόδι στὸ νάρθηκα. Τοῦ ἔδεσε καὶ τὸ κεφάλι του μέ ἐπίδεσμο. Κατόπιν ὁ Νάσιος εἰδοποίησε τὴν γυναίκα του νὰ φέρει τὸ γάϊδαρο στὴ Σουβάλα γιὰ νὰ ἐπιστρέψει στὸ χωριό.

Καθισμένοι τὰ θράδια κοντὰ στὸ τζάκι ἔπιναν τὸ κρασάκι τους καὶ συζητοῦσαν. Ὁ Νάσιος τοῦ διηγήθηκε μέ κάθε λεπτομέρεια τὴν περιπετεία του. Κι ὁ Στράτος κατατοπισμένος σχετικῶς γιὰ τὴν προκλητικὴ ἐκείνη χήρα τοῦ εἶπε. Αὐτὴ ἡ χήρα Νάσιο, ἦταν γυ-

Θέλετε νὰ δῆτε πῶς ἦταν ἡ νεολαία τῆς δεκαετίας τοῦ 1940. Δέστε τοὺς τρεῖς νέους — σημερινοὺς ἂν ἔχι παπούδες — Ὁ τριαντάφυλλος Τσόχλας, ὁ Θανάσης Ἀλεξίου (Σαμαρᾶς) καὶ Τάκης Ἀλεξίου, μιὰ τριάδα σέ μιὰ ἐποχὴ ποὺ εἶχε ὅπως δῆποτε καὶ τίς δικές της ὁμορφίες.

ναίκα ενός μεθύστακα, τύπου παλληκαρά που τις προάλλες, όπως θα έχεις ακούσει, τον σκότωσαν στο πανηγύρι. Αυτός λοιπόν ο ψευτο-νταής σουρωμένος όπως ήταν σηκώθηκε να χορέψει μαζί με τη γυναίκα του.

— Έδωσε την παραγγελία στην κομπανία, κι αφού έβαλε μπροστά την γυναίκα του, ο χορός άρχισε. Όλων τα μάτια έπεσαν επάνω της. Ήταν ζωηρή κι όμορφη, και στο χορό λοιπόν απότομη γυροβολία και με την βοήθει-σκερτσόζα, έκανε πολλές φιγούρες. Σέ μια α του άερα ή φούστα της ανέθηκε πολύ ψηλά και φάνηκαν ως πάνω τα θαυμάσια καμπυλωτά πόδια της. Δυο νεαροί ξενοχωρίτες που καθόντουσαν εκεί πλησίον γέλασαν και μάλιστα, όπως λένε, ο ένας κάτι της είπε πειραχτικά. Κι ο άνδρας της χωρίς να χάσει καιρό άρπαξε τον έναν νεαρό από το γιακά και του έδωσε δυο χαστούκια. Τότε ο άλλος τράβηξε ένα μαχαίρι και τον κάρφωσε πισόπλατα αφήνοντάς τον στον τόπο. Συνεχίζοντας ο Στράτος λέει στο Νάσιο, άκουσε και μια περίπτωση ακόμα, για να θγάλεις συμπεράσμα.

Ο γείτονάς μου ο Σωτήρης αυτό το μούτρο, έπέστρεφε από το παζάρι και την συνάντησε στο δρόμο, κατέβαινε κουνάμενη και λιγάμενη σέρνοντας την φοράδα της. Της έκανε λοιπόν παρέα κι όπως ήταν επόμενο της ρίχτηκε. Ξέρεις τι του άπαντησε; Μά Σωτήρη δέν αφήνεις να σαραντήσει πρώτα ο μακαρίτης. Φυσικά δέν του χάλασε το χατήρι.

Η χήρα φαίνεται πως θα αισθάνεται τύψεις για το χαμό του άνδρα της. Κι όλοι λένε πως τα καμώματά της και η συμπεριφορά της στάθηκαν αίτια να δολοφονηθεί. Πήγε λοιπόν σέ κάποιο μοναστήρι να εξομολογηθεί κι έτσι γνωρίστηκε με τον καλόγηρο ο οποίος προσεφέρθη να την βοηθήσει να επανεύρει τον ίδιο δρόμο του Θεού.

Ανέλαβε λοιπόν ο άνθρωπος να της απαλύνει τον πόνο και να της καταπραΰνει τις νεανικές επιθυμίες της. Υπενθυμίζοντάς της πως η τακτική που ακολουθεί είναι κολάσιμη κι ότι τουτο είναι όλέθριο έργο του σατανά. Κι ότι δέν θα έχει θέσιν ή ψυχή της εις τους κόλπους του παραδείσου. Στάθηκε αδύνατο όμως να κατανικήσει τις ανθρώπινες αδυναμίες του, μπροστά στην προκλητική εκείνη γυναίκα που ήταν σωστός πειρασμός. Νοιώ-

θοντας μια άκατανίκητη έλξη από το σφρίγος και τα κάλλη της παραστρατημένης χήρας ο άνθρωπος άμάρτησε.

Η συμπεριφορά του καλόγηρου που δέν συμβιβάζεται με τα καθήκοντα και τις υποχρεώσεις της ιεράς αποστολής του, εξώργισαν τον ύψιστον και τους έτιμώρησε ανάλογα. Γι' αυτό φεύγοντας από τον άχυρώνα ο καλόγηρος είπε με φωνή τρεμάμενη. Ήταν όργη του Θεού, ήταν κατάρρα.

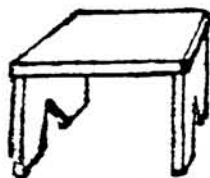
Η γυναίκα του Νάσιου έφερε στη Σουβάλα το γάϊδαρο. Ήταν φοβισμένη και κατατρομαγμένη. Αντικρύζοντας τον άνδρα της θούρκωσαν τα μάτια της για την συμφορά που τον βρήκε στο γρουσουζικο και στοιχειωμένο καλύβι. Ο Νάσιος με το φασκιωμένο πόδι και τους έπίδεσμούς στο κεφάλι καθαλλίκεψε το γάϊδαρο κι έφυγαν για το χωριό. Φάνης Λευκαδίτης

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

γράφει η Άφροδίτη Γ. Χασιακού

(συνέχεια από το προηγούμενο)

«Στο σπίτι να... τί νάχουμε; Κρεβάτια και τραπέζια, καμιά καρέκλα και σκαμνιά. Για το σουφρά (βλ. σ. 20) είχαμε και το κουτσουμπέλι (= κορμός δέντρου που χρησιμοποιεί για χαμηλό κάθισμα). Είναι κι' οι κασέλες — οι παληοκάσλες. Βάζαμε μέσα τα προικιά. Κι' άμα ήτανε κι' ανάγκη στρώναμε άπάνω και καμιά κουρελοῦ και κοιμόμαστε. Άμα είχες και μπαούλο... έ τότε πιά ήσανε πλούσιοι. Ά! τα μπαουλάκια ήτανε καλά! Είχανε και σκαλίσματα πάνω — ένα σταυρό κύκλους και γύρω - γύρω άλλα.

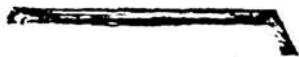
Η Σιδηροστία:

Τη βάζουμε μες το τζάκι για ν' ακουμπάει πάνω ο τέτζερης κι' η γάστρα με το φαί.

Για να τσιγκλās (= να σκαλίζεις, να υποδαυλίζεις) τη φωτιά είναι ή μασ(ι)ά κι' ή τσι-ρπίδα.

Με το ξυθάλ(ι) καθαρίζουνε την παραστία απ' την χόβολη. Είχαμε κι' ένα

άλλο μαραφέτι (= εργαλείο) σάν κοντάλα, πού παίρναμε τὰ κάρβουνα απ' τήν παρασιτιά και τὰ βάζαμε πάνω στη γάστρα. Ἡ τὰ βάζουμε μέσα σέ μιὰ λεκάνη πήλινη — κάτω στρώναμε χόβολη γιὰ νὰ μὴ σκάσει, κι

ἀπὸ πάνω τὰ κάρβουνα και τήν πηγαίναμε ἀλλοῦ, σ' ἄλλο δωμάτιο γιὰ νὰ ζεσταθοῦμε (σάν μαγκάλι). Εἶχαμε και ἓνα ἄλλο μηχανάκι γιὰ τὴ φωτιά.

Τὴν ν τ α ρ β ί ρ α: ἦταν ἓνα χάλκινο καλάμι μακρὺ, τρύτιο. Κάτω κολλάγαμε μιὰ δεκάρα γιὰ νὰ ναι πιὸ μικρὴ ἢ τρύπα. Ἀπὸ πάνω φυσάγαμε. Ἔτσι, ὁ ἀέρας ἔδγαμε μὲ δύναμη κι' ἀναβε πιὸ εἴκολα ἢ φωτιά.

Εἶχαμε κι' ἓνα ξύλο ἢ σίδερο μακρὺ, μ' ἓνα γατζάκι στὴν ἄκρη γιὰ νὰ πιάνουμε τὸ σκέτασμα τῆς γάστρας.

Ἡ γ ἄ σ τ ρ α ἦτανε σιδερένια — σάν σκέτασμα μεγάλο. Σκέπαζε τὸ ταψὶ μὲ τὸ φαί πού τ' ἀκουμπάγαμε πάνω στὴ σιδηροσιτιά, μὲς τήν παρασιτιά. Εἶχε ἀπὸ πάνω κι' ἓνα γατζάκι γιὰ νὰ τὴν πιάνουμε μὲ τήν μασιὰ νὰ τὴν σηκώνουμε. Γύρω - γύρω ἢ γάστρα εἶχε ἓνα βαθουλωμα. Ἐκεῖ βάζανε ἓνα στεφάνι πιὸ ψηλὸ, πού περισσεύε λίγο, νὰ κρατᾷ τὴ χόβολη και τ' ἀναμμένα κάρβουνα πού βάζανε ἐκεῖ πάνω. Ἔτσι, ψηνότανε κι' ἀπὸ πάνω τὸ φαί. Στὴ γάστρα τὸ φαί γένεται πολὺ νόστιμο. Στὴ γάστρα φκιάνουνε μπριάμι (= πατάτες, φασουλᾶκια μπαρμπούνια, κολοκίθια μαζί μὲ λάδι και ντομάτα), πίττες, ψωμί, κρέας μὲ πατάτες, ντομάτες γεμιστές. Καὶ τίς προβέντες και τίς λειτουργίες. Τὰ γλυκὰ (τὸν μπακλαβά) και τίς νοματιές. Ἡ γάστρα ἦτανε ἀντὶ γιὰ τὸν φούρνο. Τὸν ἔξω φούρνο τὸν ἀνάβανε γιὰ τὰ ψωμιά πού ἦτανε πολλὰ — ὅταν ζύμωνε ἢ μάνα γιὰ ὅλη τὴ δδομάδα.

Τὸ ν φ ο ῦ ρ ν ο τὸν καίγαμε ἀρκετὴ ὥρα πρὶν, μέχρι πού ν' ἀσπρίσουνε τὰ τοῦβλα κάτω. Τότε ξέραμε πὼς εἶχε πυρῶσει — ἦτανε ἑτοιμὸς. Εἶχε μείνει μόνο ἢ θράκα. Τότε, μ' ἓνα μεγάλο ξ υ θ ἄ λ ι τραβάγαμε ἔξω τὰ κάρβουνα και τὴ στάχτη. Μετὰ καθαρίζαμε τὸ φούρνο μὲ τὴν π ἄ ν α: ἓνα μακρὺ κοντά-

ρι μὲ ἓνα πανὶ χοντρὸ στὴν ἄκρη, πού τὸ δρέχαμε γιὰ ζυμῶσει ἢ μάνα μὲ τὰ κορίτσια μὲς τὴ σ κ ἄ φ η: ἦνὰ καθαρίζει καλά. Ἔπειτα φέρναμε τὸ ψωμί. Τῶς ταν εἰδικὰ γιὰ τὸ ζύμωμα — σάν κι' αὐτὴνε γιὰ τὰ ροῦχα ἀλλὰ πιὸ βαθειά. Μετὰ, ἐπειδὴ τὸ ψωμί γινότανε μὲ μαγιά, ἔπρεπε νὰ μείνει νὰ φουσκῶσει. Παίρναμε τὸ λοιπὸν τὴν π ι ν α κ ω τ ἦ κι' ἀπλώναμε πάνω τὸ π ι σ κ ῖ ρ ι, ἓνα μεγάλο πανί. Ἔπειτα χόπ! ἅπ! βάζαμε τὰ καρβέλια στὴν πινακωτὴ και τὰ σκεπάζαμε μὲ τὸ περσενάμενο πανί. Μένανε ἔτσι κάμποσο. Ὅταν ἦταν πιά ἑτοιμὸς και ὁ φούρνος, ἔπαιρνε ἢ γυναικὴ ἓνα - ἓνα τὰ καρβέλια, τᾶπλαθε λιγουλᾶκι, τᾶβαζ' πάνω στὸ φ κ ἰ ἄ ρ ι και τοοῦπ — τὰ κύλαγε μὲς τὸ φούρνο. Τὸ φκιὰρι ἦταν ἀπὸ λεπτὸ ξύλο και ἴσιο γιὰ νὰ φεύγει εἴκολα τὸ ψωμί. Μετὰ ἔκλεινε τὸ πορτάκι. Εἶχε και τρυπίτσες ὁ φούρνος — νὰ γίνεται ρεῦμα ὅταν ἀναβε ἢ φωτιά. Ὅταν ἦτανε νὰ μπῇ τὸ ψωμί, κλείνανε «τ' αὐτὶ» νὰ ψηθῇ.

Τὸ φαί τὸ φκιάνανε και στὸ μ π α κ ρ ἄ τ σ ι. Ἦτανε χάλκινο κι' αὐτὸ μὲ χέρι, τὸ ἄ ρ β ἄ λ ι. Αὐτοὶ πού εἶχανε τὴν παρασιτιά στὴ μέση τὸ κρεμάγαμε ἀπὸ μιὰ ἀλυσίδα μὲ γάτζο, πού τὴ στερεώνανε ἀπὸ πάνω, ἀπ' τὰ πάτερα. Βάζανε κι' ἓνα καπάκι μὲ ἦτανε ἐντάξει.

Σάν τὸ μπακράτο' ἀλλὰ πολὺ μεγάλο ἦτανε τὸ ζ (ε) μ α τ ο κ ἄ κ α β ο. Ἐπαινε 50 - 80 δ-

κάδες νερό. Τὸ πηγαίναμε στὴ θρύση ἢ στὸ ποτάμι ὅταν ἦτανε νὰ πλύνουμε. Μαζὶ και τὴν σιδηροσιτιά και ξύλα. Ἀνάβαμε φωτιά και ζεσταινότανε τὸ νερὸ γιὰ τὴ μπουγάδα. Ἐβραζ' ἐκεῖ συνέχεια.

Γιὰ τὸ πλύσιμο ξεκινάγαμε ἀπ' τὸ πρωτὶ. Φορτώνουμε τὰ ροῦχα, κι' μιὰ ἔπαιρνε τὴν κ ο υ β ἔ λ α στὸν ὄμο — Εἶναι ἓνα ξύλινο βαρέλι, πού ἀπὸ κάτω δὲν ἔχει πάτο, μόνο ἓνα σταυρὸ ἔχει — και παίρναμε κι' ἓνα καλάθι στάχτη ἀπ' τὸ σπῆτι.

Ἐκεῖ στὸ ποτάμι ἢ στὴ θρύση ζῶν πλέναμε ἀνάβαμε τὰ ξύλα, νὰ βράζει τὸ ζεματοκάκαβο συνέχεια. Βάναμε στὴ κουβέλα τὰ ροῦχα κι' ἀπὸ πάνω βάζαμε ἓνα πανὶ μεγάλο, κι' ἀπὸ πάνω στάχτη πολλή. Κι' ἀπὸ πάνω ἀπ' αὐτὴ τὴ στάχτη τώρα ρίχναμε νερὸ βραστὸ συνέχεια - συνέχεια. Ἔτσι πλενόntonουσιν ὥραια τὰ ροῦχα και τὸ νερὸ ἔφευγε συνέχεια ἀπὸ κάτω ἀφοῦ δὲν εἶχε πάτο.

Ἀμα θέλαμε μετὰ τὰ σιδερώνουμε μὲ σ ἰ δ ε ρ ο β α π ο ρ ἄ κ ι μὲ κάρβουνα.

Ὁ Θίμιος και ὁ Βασίλης Χαμηλὸς
εἶχονταν σ' ὅλους τοὺς συγχωριανούς

ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ 1980

ΤΑΒΕΡΝΑ ΑΦΟΙ ΧΑΜΗΛΟΤ
ΑΝΔΡΙΑΝΟΤΠΟΛΕΩΣ 34 — ΚΟΛΩΝΟΣ

Πάλι πίσω στο σπίτι τώρα. Έμ βέβαια κι' είχαμε τετρεοδέες χάλκινους, τούς γάνωνε από μέσα ο γαντζής νάναι καλοί. Είχαμε και τηγάνια χαλκοματένια και κουτάλες ξύλινες και μαχαίρια. Τα πηρουνια και τα κουτάλια στην αρχή ήταν ξύλινα. Μετά ήρθαν τα άλλα. Τα παάρναμ' απ' τα Σάλωνα.

Χάλκινα ήταν και τα τσ'κάλια για νερό και για κρασί, γι' αυτό τα γανώνανε μέσα κι' έξω νάναι κι' ώραϊα.

Το νερό απ' τη βρύση το φέρναμε με τη βαρέλα — δλες οί κοπέλλες στον όμο. Ήταν σάν το βαρέλι του κρασιού — αλλά έπιανε 15 - 20 οκάδες νερό. Είχε από πάνω μια τρύπα για να γεμίζει και στο πλάϊ ψηλά μιαν άλληνη τρυπίτσα, για να τρέχει

το νερό όταν τη γέρουννε. Τη βάζαμε στο ράφι και τη γέρναμε για να γεμίζουνε τα τσ'κάλια. Τις τρυπίτσες τις βουλώναμε μ' ένα ξυλάκι ή μ' ένα καρπούζι (= το μέσα το σκληρό) από τα καλαμπόκια.

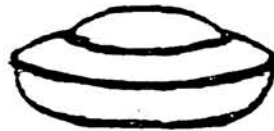
Αμα τηγαίναμε στο χωράφι παίρναμε νερό σ' ένα βαρελάκι που το κρεμάγαμε στον όμο. Είχε δυο τρύπες μια για να τρέχει το νερό και μια για τον αέρα — αλλιώς δεν πέφτει το νερό. Από τις δυο μερηές είχε δυο παρδαβέλλες (= κρίκους) και περνάγαμε ένα σκοινί ή ένα κομμάτι δέρμα ή μιαν αλυσιδίτσα και το παίρναμε στον όμο για το χωράφι.

Στο χωράφι παίρναμε μαζί και τη βεδούρα. Ήταν από ξύλα θαλμένα μαζί - μαζί και τα δένανε με δοῦγγες (= στεφάνια) όπως τα βαρέλια. Μέσα στη βεδούρα αρμέγαμε τη γίδα, βάζαμε και ψομί κι' αλατάκι και τρώγαμε το μεσημέρι. Μες τις

βεδούρες αρμέγανε τα πρόβατα και οί τσοπάνηδες στίς στρουγγες.

Καμμιά φορά στο χωράφι παίρναμε μαζί και την ήληδες ή καμμιά τσιγκαρίθρα. Τα βάζαμε μες το κλειδοπίνακο ποῦχε στρίμματα κι' έπιανε καλά. Αυτό το σκαλίζανε σέ ατόφιο ξύλο τον χειμώνα, αμα δέν είχανε τί άλλο να κάνουνε ή τα φτιάχναν οί τσοπάνηδες.

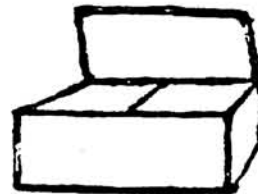

Στα σπίτια είχανε και κιούπια, στάμνες και λαϊνιά — πήλινα, όλα ένα πράμα ήτανε — για να βάζουνε μέσα τις ήληδες, το λάδι το τυρί και να τα φυλάνε για το χειμώνα.

Μέσα σέ κάτι μικρά βαρελάκια, τα β'τσιά (βουτσιά) φυλάγαμε τουρσιά και ξύδι. Βάζαμε απ' το καλύτερο κρασί για να γίνει ξύδι. Μες το β'τσιό βάζαμε και το τυρί. Άνοιγε απ' τη μιὰ μερηά και παίρναμε λίγο - λίγο. Τάχαμε στο υπόγειο δίπλα στα βαρέλια με το κρασί.

Πάνω στο καλό δωμάτιο, είχανε και τα βάζα — πήλινα ήτανε — με το γλυκό καρυδάκι, κεράσι, βύσσινο.

Τν καφέ και τη ζάχαρη, τα βάζανε σέ τενεκεδένιο καφονκούτι ποῦτανε χωρισμένο στα δυο

μισό - μισό. Τα καφονκούτια τάφτιαν' ο κολλητιρε-τζίς στο χωριό. Είχανε και σκέπασμα.

Για να ανοίγουνε το φύλλο (τα πέτρα) για τις πίτες είχανε τον πλάστη — ένα λεπτό ξύλο στρογγυλό και μακρύ, και το πλαστήρι — μιὰ στρογγυλή σανίδα ή μιὰ φέτα από έλατο. Την άκουμάγαμε στην ποδιά μας κι' εκεί πάνω ανοίγαμε το φύλλο. Άλλες γυναίκες καθόντουσαν κατάχαμα και τ' άνοιγαν στο σουφρά.

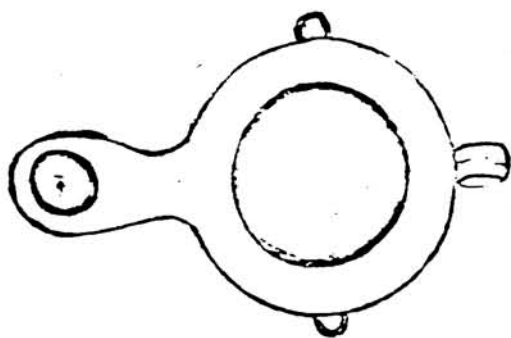
Τρώγαμε σέ πήλινα ή τσιγγίνα πιάτα και σέ γαβάθες. Παληά, είχανε πήλινα ποτήρια. Τ' άγοράζαμε από τα πανηγύρια.

Για φῶς είχανε τα λυχνάρια με το λάδι και το φυτίλι.

Ενδιαφέρεστε για διαμερίσματα
δύο και τριών δωματίων στους
Αγίους Αναργύρους;

τηλεφωνήστε στο 52 30 410

τημές ευκαιρίας - ευκολίες πληρωμής

Είχαμε και τούς λύχνους με πετρέλαιο. Τα λυχνάκια ήτανε πλήινα. Οί λύχνοι ήτανε τενεκεδένιοι.

Τους φκιάνανε οί κολλητητζήδες. Είχαμε και λάμπες πετρελαίου. Τις χορμάγαμε.

(Συνέχεια στο επόμενο)

Θέματα για όλους

ΤΑ ΕΜΒΟΛΙΑ

Δέν είναι μακρυά ή εποχή που χιλιάδες άνθρωποι πέθαιναν ή έμεναν ανάπηροι για όλη τους τη ζωή ή υπόφεραν για ένα διάστημα όταν προσβάλλονταν από αρρώστιες που σήμερα είναι δυνατό να τις προλάβουμε.

Τα παλιά χρόνια το μόνο όπλο που είχε ο άνθρωπος για αυτές τις αρρώστιες ήταν ή φυσική δύναμη του κάθε οργανισμού αλλά και οί καλές συνθήκες του περιβάλλοντος. "Ετσι στα χωριά μας το υγιεινό κλίμα, ο καθαρός αέρας αλλά πρό παντός ή άραιή κατοίκηση ήταν άσπίδα στις αρρώστιες που έκαναν θραύση στις πόλεις.

Σήμερα μέ την πρόοδο, στις "Επιστήμες μπορούμε να προλάβουμε πολλές από τις φοβερές αρρώστιες όπως τον ιέττανο, την πολιομυελίτιδα, τη φυματίωση, την εύλογιά, τη δειφθερίτιδα, τη χολέρα, τις σοβαρές γρίπες τον κοκκύτη, την έρυθρά, την ιλαρά, την πα-

ρωτίτιδα, τον τύφο κ.ά.

Δυστυχώς στην χώρα μας — παρά τις διαφαινόμενες τελευταία προσπάθειες — ένα μεγάλο μέρος του πληθισμού δέν έχει κάνει τα τόσο απαραίτητα έμβόλια. Το ποσοστό των ανεμβολίαστων είναι τρομαχτικά μεγάλο στα χωριά μας που ή παροχή της "Υγειονομικής περίθαλψης είναι σχεδόν άνύπαρκτη.

Τα πράγματα όμως δέν είναι τόσο δύσκολα όσο τουλάχιστον φαίνονται. Μέ μια άπλη διαφώτηση και μέ λίγη προσπάθεια ίσως πετύχουμε να διαφυλάξουμε την υγεία μας.

Πρώτα—πρώτα πρέπει να μάθει ο κόσμος να μην έχει άσχημη προκατάληψη απέναντι στα έμβόλια που δέν κρύβουν κανένα άπολύτως κίνδυνο. Μετά ο τρόπος εφαρμογής τους είναι άνώδυνος και εύκολος.

Θά προσπαθήσουμε όσο πιο άπλά μπορούμε, να δώσουμε χρήσιμες οδηγίες και για τους ανθρώπους που ζούν στις πόλλεις αλλά και για εκείνους κύρια που ζούν στα χωριά μας.

"Ενα έντελως άπαραίτητο έμβόλιο για μικρούς και μεγάλους—ιδιαιτέρα για τους ανθρώπους που ζούν στα χωριά—είναι το αντιτετανικό. Στους μικρούς αρχίζουμε από την ηλικία των τριών μηνών μέ τρεις δόσεις, μία κάθε μήνα (μόνο του ή μαζί μέ το αντιδευθεριτικό και αντικοκκιτικό), στο χρόνο επάνω μία επαναληπτική και μετά κάθε 3—5 χρόνια. Στους μεγάλους (που δέν έχουν κάνει) κάνουμε δυο δόσεις, μία κάθε μήνα, στο χρόνο μία επαναληπτική και κάθε 5—10 χρόνια.

"Ετσι έχουμε άνοσία και δέν μās προσβάλει ο τέτανος (που θρίσκεται σέ άφθονία σέ άκάθαρτα μέρη και ιδίως στους σταύλους) και γλυτώνουμε από τους αντιτετανικούς όρους που δέν μās προφυλάσσουν αλλά αντίθετα είναι επικίνδυνοι.

"Ενα άλλο έξ ίσου άπαραίτητο έμβόλιο είναι το αντιπολιομυελιτικό. Μās προφυλάσσει για όλη μας τη ζωή από τη φοβερή άρρώστια πολιομυελίτιδα ή όποια όπως ξέρουμε, αυτούς που προσβάλλει τους αφήνει παράλυτους μέ άτροφικά πόδια. Το έμβόλιο αυτό ύπάρχει σέ σταγόνες και χαπάκια και το δίνουμε στους μικρούς από την ηλικία των τρι-

≡ Στίς μέρες πού πέρασαν ≡

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Μνηστεύτηκαν στο χωριό ο συγχωριανός μας Γιάννης Π. Βλάχος και η Κανέλλα Α. Χασιακού.

Επίσης στη Λαμία μνηστεύτηκαν η Μαίρη Α. Θανασιού Ζήκα και ο Γιώργος Δούμας στις 24-11-79. Τό Δελτίο εύχεται καλά στέφανα.

***

ΓΑΜΟΙ

Τήν 1-9-79 στην εκκλησία Αγία Τριάδα του Πειραιά τέλεσαν τους γάμους τους η συγχωριανή μας Μαργαρίτα Έλ. Μιμίνη και ο Μιχάλης Κουκουτσάκης.

Τήν 2-9-79 στην εκκλησία Παναγία Χαλανδρίου τέλεσαν τους γάμους τους ο Παναγιώτης Α. Κυριακής και η Παναγιώτα Ανδρικοπούλου.

Τήν 21-10-79 στην εκκλησία Αγ. Μελετίου τέλεσαν τους γάμους τους ο Θεόφιλος Αδαμαντίδης και η Δήμητρα Ε. Παπαγεωργίου.

Τήν 21-10-79 στην εκκλησία Ευαγγελίστρια Ν. Λιосίων τέλεσαν τους γάμους τους ο Βαγγέλης Γ. Δαυνίλ και η Μαριάνθη Ζαμπανίδου. Τά στέφανα άλλα ξε η δίσ Μαρία Γ. Πλατανιά.

Τήν 3-11-79 στον Άγιο Σώστη τέλεσαν τους γάμους τους η Ντίνα Η. Μαλιδίτση και ο Αντώνης Μεθενίτης.

Τήν 9-12-79 ο Τάκης Γ. Λευκαδίτης και η Κατερίνα Μακρή τέλεσαν τους γάμους τους στον Άγιο Παντελεήμονα.

Στά παραπάνω ζευγάρια τό Δελτίο εύχεται κάθε ευτυχία.

***

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ο Γιώργος και η Ρίτσα Ναθαναήλ (κόρη Παν. Βλάχου) απέχτησαν κοριτσάκι.

Ο Θύμος και η Ζαίρα Κολλέρη απέχτησαν και δεύτερο αγοράκι.

Ο Πολύκαρπος και η Μαρία Γεωργίου απέχτησαν και δεύτερο αγοράκι.

Ο Γιώργος και η Γεωργία Λαζόγλου (τό γένος Π. Κυρίτση) απέχτησαν κοριτσάκι.

Ο Γιάννης και η Λίτσα Βασιλείου απέχτησαν αγοράκι.

Ο Γιάννης και η Γιώτα Παπαδοπούλου (κόρη Τρ. Τσόχλια) απέχτησαν και δεύτερο αγοράκι.

Τό Δελτίο εύχεται νά τούς ζήσουν.

***

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ο Γιώργος Ν. Βασιλείου βάπτισε τό αγοράκι του και το έδωσε τό όνομα Νικόλαος. Νά ζήσει.

***

ΘΑΝΑΤΟΙ

Στίς 6 Δεκεμβρίου πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο χωριό η Αικατερίνη Κωστούρου.

Στίς 15 Δεκεμβρίου πέθανε η Αργυρώ Ν. Γεωργίου στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο χωριό. Στην τελευταία κατοικία την συνόδεψαν όλοι οι συγγενείς και οι γνωστοί. Η θεία Αργυρώ θά μείνει αλησμόνητη στις μνήμες όλων μας. Παρ' όλο πού πέρασε τόσα βάσανα στη ζωή της, ήταν πάντοτε καλόκαρδη γλυκομίλητη και πρόσχαρη. Δέν έχασαν μόνο οι συγγενείς την συντροφιά της μά και ολόκληρη η γειτονιά την παρουσία της. Ο Θεός άς την αναπαύσει.

Στίς 25 Δεκεμβρίου πέθανε ο μπάρμπα Νίκος Τσόχλας στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο χωριό. Τόν συνόδεψαν όλοι οι συγγενείς, γνωστοί και φίλοι. Ο μπάρμπα Νίκος άγγιξε ένα αιώνα ζωής περίπου και παρ' όλα αυτά ήταν άκμαϊος και διατηρούσε μία τρομαχτική διαύγεια πνεύματος. Έφυγε ξεμερώνοντας Χριστούγεννα για τό μεγάλο μεταθανάτιο ταξίδι. Ο χαμός της συζύγου του πρίν 3 χρόνια το στοιχισε. Ποιός δέν θά θυμάται πόσο άγαπημένο ζευγάρι ύπηρεζαν μέχρι πού τούς χώρισε ο θάνατος. Άς είναι αιώνια η μνήμη του.

Στις 4.1.80 πέθανε η Παναγιώτα Κούκιαρη το γένος Νιζ. Βλάχου και κηδεύτηκε στην Αθήνα. Τη συνόδευσαν πλήθος συγχωριανών και συγγενών.

Ο γιός της Σωτήρης Κούκιαρης ευχαριστεί όλους τους συγγενείς και συγχωριανούς που συμπαραστάθηκαν στο πένθος του.

* * *

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Στά Σπάτα έγινε 40ήμερο μνημόσυνο του συγχωριανού μας Παναγιώτη Αύγερινου.

Στό χωριό έγινε και τό 40ήμερο μνημόσυνο της συγχωριανής μας Μαγδαλινής Τρ. Ποδάρα.

* * *

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Η οικογένεια του Γιάννη Ποδάρα ευχαριστεί όλους τους συγγενείς γνωστούς και φίλους που συμπαραστάθηκαν στο βαθύ πένθος για τό χαμό της μητέρας του Μαγδαλινής. Στη μνήμη της αγαπημένης του μητέρας προσφέρει στο Σύνδεσμο τό ποσό των 10.000 δραχμών.

Τα έμβόλια

ων μηνών σέ τρείς δόσεις, μιὰ κάθε έναμιση μήνα, πάνω στο χρόνο μιὰ επαναληπτική και μετά 3—5 χρόνια.

Τώρα τελευταία παρατηρείται μεγάλη αύξηση νοσηρότητας στη φυματίωση που όλοι την ξέρουμε και οι μεγαλύτεροι την έζησαν στην φοβερή της μορφή. Γιατό αρχίζει τώρα και εφαρμόζεται τό αντιφυματικό έμβόλιο από της ηλικίας των 12 μηνών εκτός και υπάρχει κάποιος στην οικογένειαν που πάσχει όποτε γίνεται γρηγορώτερα.

Γιά νά προφυλαχτοῦμε από τόν κοκκύτη (πού είναι πολύ επικίνδυνος στα παιδιά ηλικίας μέχρι 2 χρόνων) κάνουμε τό αντικοκκυτικό έμβόλιο μαζί μέ τό αντιτετανικό και αντιδευθεριτικό (τριπλό) μέχρι 6 χρόνων.

Γιά νά προφυλαχτοῦμε από την δειφθερί-

τιδα (τήν άρρώστεια που προσβάλλει τό λαιμό και προκαλεί άσφυξία) κάνουμε τό αντιδευθεριτικό έμβόλιο μαζί μέ τό αντιτετανικό μέχρι 16 χρόνων.

Γιά νά προφυλαχτοῦμε από τη φοβερή άρρώστια της εύλογιάς κάνουμε τόν δαμαλισμό σέ ηλικία 2 χρόνων και επαναλαμβάνουμε σέ 3—5 χρόνια.

Γιά νά προφυλαχτοῦμε από την ίλαρά (τήν άρρώστια που δέν την πολυπαίρνουμε στα σοβαρά, μά πολλές φορές φέρνει τό θάνατο ή αφήνει μόνιμες άναπηρίες) τελευταία εφαρμόζεται τό αντι-ίλαρικό έμβόλιο σέ μιὰ δόση (ένεση) μετά τόν πρώτο χρόνο της ζωής.

Γιά νά προφυλαχτοῦμε από την έρυθρά (μιὰ άρρώστια άπλή ή αλλά πολύ επικίνδυνη για τά παιδιά που είναι μέσα στην κοιλιά της μάνας ακόμα και που έχουν τόν κίνδυνο νά γεννηθούν κουφά ή στραβά ή καρδιακά) αφήνουμε τά κοριτσάκια νά κολλήσουν τό ένα από τό άλλο ή τους κάνουμε τό έμβόλιο της έρυθράς, μιὰ ένεση μετά τόν πρώτο χρόνο της ζωής.

Υπάρχουν και άλλα έμβόλια όπως έναντίον της παρωτίτιδας (μαγουλάδες) αλλά δέν υπάρχει πείρα ακόμη, επίσης έναντίον της χολέρας, του τύφου, της γρίπης που εφαρμόζονται μόνο επιδημίες.

Βέβαια για όσους μένουν στις πόλεις τά πράγματα είναι εύκολα και είναι άσυγχώρητοι — θα μπορούσαμε νά πούμε ότι δείχνουν έγκληματική άδιαφορία — άν δέν κάνουν έμβόλια. Έκεί που υπάρχει δυσκολία είναι στα χωριά μας που πληρώνουν έτσι τό τίμημα της εγκατάληψής τους από τό Έπίσημο Κράτος. Οι δυσκολίες μπορούν όμως νά ξεπεραστοῦν για τά βασικά έμβόλια όπως

1) τό αντιτετανικό — αντιδευθεριτικό — αντικοκκυτικό (τριπλό) που είναι σέ ένεση και μπορεί νά την κάνει ό κάθε ένας στο κάθισμα, τό έμβόλιο αυτό πουλιέται και στα Φαρμακεία. 2) Τό αντιπολιομυελιτικό που είναι σέ σταγόνες και χαπάκια και χορηγείται δωρεάν μόνο από τά Άγροτικά Ίατρεία και τά Ύγειονομικά Κέντρα.

ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ

Όπως είναι γνωστό στη Γενική Συνέλευση θα ψηφιστή και το καταστατικό του Συνδέσμου μας, μιὰ και ή τροποποίησή του κρίθηκε απαραίτητη. Τò Δελτίο σέ προηγούμενη έκδοση είχε δημοσιεύσει ολόκληρο τò τροποποιημένο σχέδιο σέ τρόπο ώστε όλα τὰ μέλη νὰ λάβουν γνώση και νὰ στείλουν τυχόν προτάσεις σέ όσα κατά τή γνώμη τους κρίνουν ότι δέν καλύπτουν όλες τίς πτυχές ή έχουν κενά.

Σ' αὐτή τήν κατά κάποιον τρόπο δημόσια συζήτηση μόνο 2—3 μέλη, έστειλαν γραπτές παρατηρήσεις. Μὲ θάσει λοιπόν τò άχρικό κείμενο και τίς ύποδείξεις αὐτές ολοκληρώθηκε τò τελικό κείμενο από τò Διοικητικό Συμβούλιο και θά διαβαστή στη Συνέλευση για νὰ ψηφισή και νὰ γίνουν οί νόμιμες ενέργειες για τή δημοσίευσή του στο Πρωτοδικείο.

***

ΕΝΑ ΛΑΘΟΣ

ΟΙ «ΑΤΤΥΧΕΣ» ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

Παίρνω τò θάρρος νὰ θέξω ένα γνωστό και πολυσυζητημένο θέλημα τελευταία θέμα, πού κατά τή γνώμη μου μπήκε σέ στραβό δρόμο και παραξηγήθηκε άν και από μόνο του τò ίδιο δέν έχει κανένα ελάττωμα. Πρόκειται για τò νομικά κατοχυρωμένο δικαίωμα τής αντιπροσωπευσης πού δίνεται με τόν άλφα ή βήτα τρόπο και παρέχει τή δυνατότητα νὰ αντιπροσωπευτεί σέ μιὰ εκδήλωση ένα άτομο πού αδυνατεί για τόν όποιοδήποτε λόγο νὰ πάρει μέρος στην εκδήλωση αὐτή.

Αὐτò λοιπόν τò τόσο άπλό δικαίωμα φέρνοντάς το στα δικά μας Συλλογικά πλαίσια θά τò βρούμε και καταστατικά νομιμοποιημένο νὰ δίνεται με ένα άπλό έγγραφο, έξουσιοδότησης. Δικαίωμα πού άριθμεί πάνω από 20 χρόνια εφαρμογής στο Σύλλογό μας και πού απέδιδε μέχρι πρό όλίγου θαυμάσια τò ρόλο του, επιτρέποντας σ' όλα τὰ μέλη πού απουσίαζαν νὰ εκφέρουν γνώμη και ψήφο με τόν κοιμιστή τής έξουσιοδότησης. Ένα μέτρο πού πάντα δοήθησε για τήν απαιτούμενη καταστατική και νόμιμη άπαρτία και ανάδειξε τέσους και τέσους υποψήφιους μέχρι σήμερα.

Αὐτά λοιπόν τὰ χαρτιά, οί έξουσιοδοτήσεις, ξγινάν ξαφνικά λεπτός και ευαίσθητες σέ τέτοιον σημείο μάλιστα πού νὰ θεωρηθούν σκανδαλιστικές και νὰ τεθούν «υπό διωγμόν» μιὰ και για ώρισμένα μέλη στάθηκαν τò «μυλό τής έριδας», και ή άρχή δυσaréστων καταστάσεων.

Αποφάσισε λοιπόν πέρυσι ή Γενική Συνέλευση νὰ γιατρέψει τò κακό, μιὰ άντι γιατρίκό έπεμψε θάνατο. Τίς τιμώρησε και τίς έθεσε εκτός Συλλόγου όριστικά και άμετάκλητα, γνωμοδοτώντας «έξουσιοδοτήσεις»!

Κατά τή κρίση μου ήταν μιὰ άπόφαση τής στιγμής, λαθεμένη και επιπόλαια, παρασυρμένη ίσως από προηγούμενα γεγονότα. Τò λάθος ήταν τραγικό γιατί χτύπησε τò δικαίωμα τής αντιπροσωπευσης και όχι τήν πραγματική αίτία. Τιμώρησε τὰ μέλη πού αδυνατούν νὰ έλθουν στη Συνέλευση άφαιρώντας του τò δικαίωμα νὰ αντιπροσωπευτούν. Αίτία λοιπόν ήταν ή άταξία των έξουσιοδοτήσεων, οί έλλείψεις τους και τò γεγονός ότι ένα μέλος μπορούσε νὰ φέρνει όσες ήθελε. Τούτο τò κακό έπρεπε νὰ χτυπηθή και όχι αὐτò τò δικαίωμα τής αντιπροσωπευσης πού όπου κι' άν στραφή κανείς θά βρῇ νὰ ισχύει σ' όλους τούς τομείς και τίς εκδηλώσεις τής ζωής. Έδώ είναι και ή ριζική μου διαφωνία. Η έξουσιοδότηση δέν θάλαπει. Αντίθετα ώφελεί και έξυπηρετεί άρκεί νὰ έχει ώρισμένα άπαιτήτα στοιχεία και νὰ μήν γίνεται κατάχρηση.

Στήν προκειμένη περίπτωση θά πρότεινα τò σύστημα των έξουσιοδοτήσεων νὰ ισχύσει ξανά από τόν επόμενον χρόνο, νὰ λειτουργεί όμως στην πάρα κάτω βάση:

1ον θά είναι και πάλι άπλή και χειρόγραφη, 2ον θά περιέχει στοιχεία του αντιπροσωπευμένου και του αντιπροσώπου, 3ον θά αναγράφη τόν σκόπο για τόν όποιο δίνεται και 4ον θά υπογράφεται από τόν έξουσιοδοτούντα. Και τò πιο σπουδαίο κάθε μέλος ΕΝΑΝ μόνο δύναται νὰ αντιπροσωπεύει, και στο κάτω κάτω ως φέρνει και τήν ταυτότητα του αντιπροσωπευμένου μαζί του. Έτσι πιστεύω ότι όλα θά πάνε ρολόι και κανένας δέν θά βρεθή νὰ πει κουδέντα πολύ δέ περισσότερο όταν ή άρμόδια Έφορευτική Έπιτροπή κάνει σωστά τή δουλειά της. Έτσι θά μπορεί ό γιος νὰ αντιπροσωπεύει τόν πατέρα, ό σύζυγος τή σύζυγο κλπ.

Η πρότασή μου αὐτή πιστεύω θά εῖρει πολλούς σύμφωνους ώστε νὰ μπορέσει νὰ αναθεωρηθή σέ επόμενη Συνέλευση τò θέμα αὐτό.

Κ. Π. Βλάχος

Μην ξεχνάτε όταν αλλάζετε διεύθυνση νὰ μās τò γνωρίζετε ώστε νὰ λαβαίνετε τò Δελτίο και κάθε άλλο έγγραφο του Συνδέσμου.

χρονογραφημα

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΑ ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Όπως κάθε τόπος έτσι και τὸ δικό μας χωριὸ εἶχε τὶς δικές του συνήθειες καὶ ἐκδηλώσεις μὰ καὶ ὁ καινούργιος χρόνος ἦταν μιὰ ἀρχὴ γιὰ ὑποσχέσεις, ἐπιθυμίες καὶ εὐχές. Αὐτὲς λοιπὸν οἱ συνήθειες τὰ ἦθῃ καὶ ἔθιμα— σὲ ἐποχὴ πού τὸ χωριὸ εἶχε πολλὰ ἄτομα ἦταν τόσο δεμένα μὲ τοὺς ἀνθρώπους πού τελούνταν μὲ εὐλάβεια καὶ πίστη.

Ἄς δοῦμε λοιπὸν μερικές ἐκδηλώσεις τῶν συγχωριανῶν μας πού ἐλάχιστες ἀπὸ αὐτὲς σώζονται καὶ σήμερα.

***

Τὸ ταῖσμα τῆς βρύσης

Πρωτὶ - πρωτὶ τῆς πρωτοχρονιάς ὄλες οἱ νυκοκυρὲς ἔπρεπε νὰ ταΐσουν τὶς βρύσες τῆς γειτονιάς πού ἔπαιρναν νερό. Βάζανε λοιπὸν μέσα στὴ ποδιά τους ἀπ' ὅλα τὰ ὕσπρια καὶ μερικές «γαζέττες» κέρματα, φτάνανε στὴ βρύση καὶ τὴν κερνάγανε, λέγοντας ἀπὸ μέσα τους εὐχές καὶ ἐπιθυμίες νὰ τρέχει ἐηλεόδη τόσο καλὰ ἡ χρονιά ὅσο τὸ γάργαρο καὶ καθαρό νερὸ τῆς βρύσης.

***

Ἡ κουλούρα τοῦ βοδιοῦ

Ἄλλῃ ἐπίσης ἐκδήλωση ἦταν ἡ κουλούρα. Φκιαχνανε οἱ νυκοκυρὲς μιὰ μικρὴ κουλούρα ψωμοῦ καὶ τὴν τοποθετοῦσαν ἀνάμεσα στὰ κέρατα τῶν καματερῶν βοδιῶν μὲ σκοπὸ νὰ προμαντέψουν τὴ σοδεῖά τῆς χρονιάς. Μὲ τὴν πρώτη κίνηση τοῦ κεφαλιοῦ τοῦ βοδιοῦ ἡ κουλούρα ἔπεφτε καταγῆς. Ἄν ἔπεφτε κανονικά καὶ στεκόταν ἴσια τότε ἡ σοδεῖά θάταν καλὴ καὶ θάχε πολὺ σιτάρι. Ἄν ἔπεφτε ἀνάσκελα τότε ἡ σοδεῖά θάχε πολὺ καλαμπόκι.

Τὸ νερὸ τῆς νύφης

Μεγάλον πρᾶγμα τὴν παλιὰ ἐποχὴ ἦταν τὸ ἔμπα τῆς νύφης στὸ σπιτικὸ τῶν πεθερικῶν κι' ἔταν κάνανε τὴν πρωτοχρονιά μαζί.

Ἐύπναγε πρωτὶ - πρωτὶ ἡ νύφη καὶ ἀμίλητη παίρνοντας μαζί τῆς ὕσπρια καὶ γαζέττες, τὸ βαρέλι κι' ἔνα μικρὸ τῆς γειτονιάς—ἀπαραίτητα ἀγόρι γιὰ νὰ πάει γούρι καὶ νὰ κάνει σερινικὸ παιδί— καὶ πήγαινε στὴ γειτονικὴ βρύση. Τὴν τάιζε κατὰ τὸν ἄρα πάνω τρόπο γέμιζε τὸ βαρέλι τῆς καὶ ἐπέστρεφε στὸ σπίτι. Τὸ πρῶτον νερὸ πού θάπιναν οἱ γέροι θάταν ἀπ' αὐτὸ τῆς νύφης, γιὰ νὰ τὴν εὐχηθοῦν καὶ νὰ ὑπάρχει ἀγάπη μεταξὺ τους.

***

Τὸ ποδαρικό

Μεγάλον πανηγύρι γινόταν πρωτὶ - πρωτὶ μὲ τὰ μικρὰ παιδιὰ γιὰ τὸ ποδαρικό. Ὀλονυχτὶς ξύπναγαν κι' ἔπαιρναν τὶς γειτονιὲς στὴν ἀράδα νὰ εὐχηθοῦν καὶ νὰ κάνουν ποδαρικό. Ἦταν μεγάλο πρᾶγμα νὰ εὐχηθῇ πρῶτον ἀγόρι στὸ κάθε σπίτι καὶ πιὸ πολὺ ἂν τὴν προηγούμενη χρονιά εἶχαν πάει καλὰ καὶ ἀποδείχονταν γούρικο τὸ ποδαρικό τοῦ παιδιοῦ. Σὲ τέτοιο σημεῖο μάλιστα πού ἀνέβαινε καὶ τὸ χρηματικὸ ποσὸ πού τὸν φίλευαν. Μὰ ὑπῆρχε καὶ ἡ ἄλλη ἀποψή. Ἄν ἡ νοικοκυρὰ καταλάβαινε ὅτι δὲν ἦταν γούρικο τὸ παιδί ἡ δὲν τὸ συμπαθοῦσε δὲν ἀνοίγε καθόλου. Βέβαια ἦταν μιὰ πρόληψις ἀλλὰ βίωμα γιὰ τοὺς συγχωριανούς. Τὸ ποδαρικό συνηθίζεται καὶ σήμερα.

***

Τὰ φιλέματα

Κατὰ τὸ μεσημέρι ἀρχίζει ἓνα ἄλλο ἔθιμον. Οἱ νοικοκυρὲς ἀλλάζαν μεταξὺ τους γλυκὰ καὶ εἰδικὰ τὸ γλυκὸ τῆς μέρας τὸν μπακλαβά. Ἐβαζαν λοιπὸν σ' ἓνα πιάτον ἀρκετὰ κομμάτια καὶ τὰ παιδιὰ τὸ πήγαιναν σὲ συγγενεῖς καὶ φιλικὰ σπίτια. Ἡ νοικοκυρὰ πού ἔπαιρνε τὸ φίλημα ἔπρεπε νὰ στείλῃ κι' ἐκείνη μὲ τὴ σειρά τῆς μπακλαβάδας. Ἔτσι γινόταν κάποιος ἄς πούμε συναγωνισμὸς ποιανῆς ὁ μπακλαβάς θά ἦταν καλύτερος. Ἄν δὲ τύχαινε καὶ καμμιά νοικοκυρὰ νάναί νιόπαντρη τότε ἔπρεπε νὰ φτιάξῃ τὸν πιὸ καλὸ μπακλαβά γιὰ νὰ «ξεντροπιαστεῖ» στὸ σόι τοῦ ἀντρα τῆς.

Τὸ ἁγίασμα τοῦ νεροῦ

Στὶς τελευταῖες ἐκδηλώσεις ἀνῆκε τὸ ἁγίασμα τοῦ νεροῦ. Κημερώνοντας τοῦ «Σταυροῦ» ὅλες οἱ νοικοκυρὲς ἔχυναν τὰ νερά ποῦ εἶχαν στὰ δοχεῖα τους. Μόλις λοιπὸν γινόταν ὁ ἁγιασμὸς ἀπὸ τὸν παπᾶ στὴν ἐκκλησιά, ἔσπευδαν ὅλες οἱ νοικοκυρὲς νὰ πάρουν καινούργιο νερὸ καὶ ἁγιασμένο πλέον. Στὴ συνέχεια ὅλες οἱ νοικοκυρὲς περιμέναν τὸν παπᾶ νὰ περάσει νὰ ψάλλει στὸ σπίτι ἁγιασμὸ καὶ νὰ ραντίσει ὅλο τὸ ὑποστατικὸ καὶ τὰ ζωντανά. Ἔτσι πλέον ἔφευγαν καὶ οἱ καλλικάτζαροι κι' ὅλοι πλέον καθαροὶ καὶ ἁγιασμένοι ξεκίναγαν αἰσιόδοξοι γιὰ τὸν καινούργιο χρόνο.

Καὶ μιὰ καὶ γίνεται λόγος γιὰ τὰ ἔθιμα αὐτὰ ἀξίζει νὰ δημοσιεύσουμε κι' ἓνα ἀνάλογο περιστατικὸ ἔπως μᾶς τὸ διηγήθηκε ὁ συγχωριανὸς μας Γιώργος Πριόβολος (Κουγιούφας)

Ὁ λόγος γίνεται γιὰ τὸ ποδαρικό.

Ὁ μικρὸς τότε Ζαχαρίας Α. Πριόβολος (ΖΑΠ) πῆγε νὰ κάνει ποδαρικό στὸν μπάρμπα του ἀρχιεπίσκοπο Χαράλαμπος Ραπτόπουλο (Ζαχαράκης).

Ἀφοῦ λοιπὸν πῆρε τὴ «φλιά», τὸ φίλημα, μαζὶ τοῦ ἔφτασε μπροστὰ στὴ πόρτα καὶ χτύπησε.

Τοῦ ἀνοίξανε λοιπὸν καὶ μπῆκε, χαιρέτησε καὶ θέλησε νὰ πεῖ τὴν εὐχή, τὰ μπερδεψε ὅμως καὶ εἶπε:

— Καλὴ χρονιά, τὰ παιδιὰ σας θηλυκά καὶ τὰ ἀρνιά σας σερνικά. Ἀντὶ γιὰ τὸ ἀντίθετο δηλαδὴ «τὰ παιδιὰ σας ἀρσενικά καὶ τὰ ἀρνιά σας θηλυκά».

Μόνον ποῦ δὲν τὶς ἔφαγε καὶ τὸν διώξανε ἄρον - ἄρον.

Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ τὸν ποῦν «κατσικοπόδαρο» δηλαδὴ ὅτι δὲν εἶχε καλὸ γοῦρι καὶ νὰ μὴν τὸν δέχονται γιὰ ποδαρικό.

Βλέπετε ἡ εὐχή ἤθελε κατὰ τὸ ἔθιμο ἀγόρια τὰ παιδιὰ καὶ θηλυκά τὰ ἀρνιά.

Αὐτὰ ἔχει τὸ ποδαρικό καὶ καλὴ χρονιά σὲ ὅλους.

Γ. Ν. Πριόβολος

Τὸ πνευματικὸ κέντρο ξεκίνησε.
Στείλτε βιβλία καὶ εἶδη λαϊκῆς τέχνης
νὰ τὸ ἐξοπλίσουμε.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Ἡ ἀπλοχερία τῶν συγχωριανῶν μας πρὸς τὸ Σύνδεσμο εἶναι κάτι τὸ μοναδικὸ ποῦ συγκινεῖ καὶ συναρπάζει. Ὅλοι στέλνουν ἀσταμάτητα μὲ ἀποτέλεσμα ὁ φαιεινὸς ἀπολογισμὸς μας νὰ ἀγγίξει τὶς 600.000 δραχμές. Μὰ δὲν μπορούμε νὰ παραλείψουμε ἓναν ἄνθρωπο ποῦ πέρα ἀπὸ τὶς προσωπικὲς του υπηρεσίες μέχρι πρὶν λίγα χρόνια δὲν ἔπαψε ποτὲ νὰ προσφέρει οἰκονομικά καὶ μάλιστα ποσὰ πολὺ μεγάλα. Αὐτὸ δὲν εἶναι ἀγάπη γιὰ τὸ χωριό, εἶναι κάτι ἀνώτερο καὶ ἀπλησίαστο. Πρόκειται γιὰ τὸν Δημήτρη Βάρσο, πρόσφατα προσέφερε 50.000 δραχμές γιὰ νὰ συμβάλει στὴ διαμόρφωση τῆς πλατείας. Ἀνεξάντλητος καὶ πρωτοπόρος, ἀκατάβλητος καὶ μοναδικὸς ὁ μπάρμπα Μήτσος ἀνοίγει πάντοτε πλατεῖα τὸ χέρι καὶ προσφέρει σ' αὐτὸ τὸ κομμάτι τῆς ζωῆς τοῦ ποῦ τὸν λένε Σύνδεσμο σ' αὐτὸ τὸ ἱερὸ χῶμα τοῦ χωριοῦ του. Τὰ λόγια εἶναι λίγα γιὰ νὰ τὸν ἐκφράσουν καὶ νὰ τὸν εὐχαριστήσουν. Μακάρι τὶς δικὲς του χειρονομίες νὰ τὶς μιμηθοῦν κι' ἄλλοι συγχωριανοὶ ποῦχουν τὸ τρόπο τους γιὰ νὰ φτάσουμε τὸ χωριὸ μας ἐκεῖ ποῦ τοῦ πρέπει καὶ τοῦ ἀξίζει.

* * *

Ἀπὸ τὴν δραστηριότητα τῆς θεληματικῆς ἐργασίας
τῶν συγχωριανῶν μας